εργαζόμενοι σε ΚΙΝΗΣΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ του ΠΑΜΕ • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7 • ΜΑΡΤΙΟΣ 2015 • http://www.das-oasa.gr

Διανέμεται δωρεάν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

- *άρθρο:* ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΛΑΪΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ σελ. 2
- *άρθρο:* ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΑΣΑ σελ. 3
- *άρθρο:* ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΗΣ... ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ σελ. 4
- *άρθρο:* ΕΝΑ ΣΩΜΑΤΕΙΟ σελ. 4
- *άρθρο:* ΟΙ ΚΟΤΕΣ ΤΟ 'ΣΚΑΣΑΝ... σελ. 5
- *άρθρο:* ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ, Η ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ «ΛΙΤΟΥ ΒΙΟΥ» σελ. 6-7
- *συνέντευξη:* ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΙΟΥΣΗΣ - Επικεφαλής Γραμ. Αστ. Συγκοινωνιών του ΠΑΜΕ - Α' Αντιπρόεδρος Συνδικάτου Εργαζομένων ΟΑΣΑ σελ. 8-9
- *αφιέρωμα:* ΣΥΓΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ΘΕΣΕΙΣ & ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ (Β΄ μέρος) σελ. 10-12
- *άρθρο:* ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ... ΜΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ! σελ. 13
- *άρθρο:* ΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ του κ. ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΛΛΑ, ΔΗΛΑΔΗ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ - ΜΕΤΑ σελ. 13
- *άρθρο:* ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΓΙΑ ΦΙΛΗΜΑ; σελ. 14-15

κράτα το τιμόνι της ζωής σου
με τα χέρια σου στην ταξική λωρίδα!

18-19 ΜΑΡΤΗ

ψηφίζουμε - στηρίζουμε

Δ.Α.Σ.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΟΔΗΓΩΝ από το συνδικάτο της Ρίγας (Λετονία) στο ΠΑΜΕ Αστικών Συγκοινωνιών

Στα πλαίσια των διεθνών σχέσεων του ΠΑΜΕ είχαμε επίσκεψη συναδέλφων από την Ρίγα.

Ανταλλάχτηκαν εμπειρίες και απόψεις για τις εργασιακές συνθήκες που επικρατούν στις δύο χώρες και συνολικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ιδιωτικοποιήσεις, μειώσεις μισθών, ανεργία, αυξήσεις ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης καλά κρατούν και στη Λετονία, μια χώρα ενάμιση εκατ. ανθρώπων, που μετρά διψήφια νούμερα ανεργίας με μέσους μισθούς στα 250 € χωρίς μνημόνια.

Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση!

Η επιδίωξη του κεφαλαίου για σύγκλιση μισθών γίνεται πράξη παντού και συνεχώς προς τα κάτω.

Από την επίσκεψη στο Α/Σ Ανθούσας.

ΝΕΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟ

ΜΝΗΜΟΝΙΟ= συμφωνία γέφυρα, νέο πρόγραμμα, νέο συμβόλαιο

ΤΡΟΪΚΑ= τρεις θεσμοί (ΔΝΤ, ΕΚΤ, Ε.Ε.)

ΛΙΤΟΤΗΤΑ= λιτός βίος

ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ= κοινωνικός διάλογος

ΥΠΟΤΑΓΗ=ελιγμός

ΠΛΗΡΩΜΗ ΕΝΦΙΑ= πατριωτική στάση

ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΜΕ τη μέρα της Γυναίκας στις 8 Μάρτη.

Από τη δική μας σκοπιά, του ταξικού κινήματος, δεν είναι επετειακή ευχή.

Οι γυναίκες της εργατικής τάξης μέσα στην καπιταλιστική κοινωνία βρίσκονται από χέρι σε χειρότερη μοίρα σε ό,τι αφορά δουλειά, δικαιώματα, προστασία μητρότητας, όρια ηλικίας συνταξιοδότησης κ.λπ.

Το ΠΑΜΕ, αναπτύσσοντας τη λαϊκή συμμαχία στην κατεύθυνση της ανασύνταξης του εργατικού κινήματος μαζί με την Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας, έχουν επεξεργασμένο πλαίσιο πάλης για τα δικαιώματα της γυναίκας στον σύγχρονο κόσμο.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ για συγκοινωνίες με βάση τις λαϊκές ανάγκες

Από την παράσταση στο υπουργείο Συγκοινωνιών.

Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 26 Φλεβάρη έξω από το υπουργείο Μεταφορών, με πρωτοβουλία της **Γραμματείας Αστικών Συγκοινωνιών του ΠΑΜΕ** για φτηνή, συχνή και αξιόπιστη συγκοινωνία με βάση τις λαϊκές ανάγκες. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν Λαϊκές Επιτροπές, Επιτροπές Ανέργων, εκπρόσωποι σωματείων και συνδικαλιστές, το ΜΑΣ.

Με συνθήματα όπως «*Πάρτε μέτρα για την ανεργία - προσλήψεις τώρα στη συγκοινωνία*», αναδείχτηκε το πλαίσιο αιτημάτων που προβάλλει η Γραμματεία όπως:

- Δωρεάν μετακίνηση ανέργων, φοιτητών, σπουδαστών, μαθητών, ΑΜΕΑ, και των χαμηλοσυνταξιούχων.
- Μείωση της τιμής των εισιτηρίων κατά 50%.
- Αμεση έκτακτη κρατική επιχορήγηση για την επισκευή του στόλου (τρένα - λεωφορεία - τρόλεϊ - τραμ).
- Διεύρυνση του συγκοινωνιακού έργου και κάλυψη των αναγκών σε όλη την Αττική.
- Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού με πλήρη εργασιακά - μισθολογικά - ασφαλιστικά δικαιώματα.
- Επαναπρόσληψη των απολυμένων και επαναφορά των υποχρεωτικά μεταταγμένων.

Στο πλαίσιο της συγκέντρωσης πραγματοποιήθηκε συνάντηση με τον Γενικό Γραμματέα του υπουργείου στον οποίο κατατέθηκε το πλαίσιο των αιτημάτων.

Ο Γενικός Γραμματέας αρκέστηκε να πει ότι θα μεταφέρει τα αιτήματα στον υπουργό.

εργαζόμενοι σε ΚΙΝΗΣΗ

[ergazomenoi.se.kinisi@gmail.com]

Υπεύθυνος Έκδοσης:
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΡΗΓΑΣ
[steliosrigas@otenet.gr]
Γερανίου 13
Τηλ.: 210 5249792

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΑΣΑ

Στις 18-19 Μαρτίου πραγματοποιούνται οι αρχαιρεσίες του μεγαλύτερου συνδικάτου στον χώρο της συγκοινωνίας και ενός από τα μεγαλύτερα πανελλαδικά.

Κατά συνέπεια, οι συσχετισμοί που θα διαμορφώσει η κάλπη, έχουν τη σημασία τους για όλο τον κλάδο.

Ποιό είναι άραγε το «στίγμα» αυτών των εκλογών;

Τί κρίνεται;

Τί παίζεται;

Ποιόν να εμπιστευθώ μέσα σε έναν κυκεώνα αντικρουόμενων επιχειρημάτων, ενεργειών, παρατάξεων;

Αυτά τα ερωτήματα ακούγονται, αυτά συζητούν οι συνάδελφοι σε Αφετηρίες και αμαξοστάσια, όσο πλησιάζει το διήμερο των αρχαιρεσιών.

Και είναι λογικό να προσπαθεί να βρει άκρη κανείς, αφού για άλλη μια φορά την ψήφο των συναδέλφων διεκδικούν —έως τη στιγμή που γράφτηκε το άρθρο εννιά ψηφοδέλτια!!!

Εγγυητές της σταθερότητας, επαναστάτες, αγωνιστές, αδιάφθοροι, συνδικαλιζόμενοι του διαδικτύου, ανεξάρτητοι, αγανακτισμένοι έχουν βγει στη γύρα προς άγραν ψήφου.

Οι συνάδελφοι που έχουν ως στόχο της ψήφου τους την εκπροσώπηση του **συλλογικού συμφέροντος**, έχουν κάθε λόγο να είναι επιφυλακτικοί και σκεπτικιστές με τους πάντες και σε αυτό συντελεί και η προσπάθεια από πολλές πλευρές να σηκωθούν οι τόνοι και να πάμε στην κάλπη με ένταση και πάθος.

Ποιό σκεπτικό κρύβεται πίσω από μία τέτοια τακτική;

Αν οι συνάδελφοι θυμώσουν, ίσως ξεχάσουν να σκεφτούν.

Και ως γνωστόν, μετά την έξοδο από το παραβάν ουδέν λάθος αναγνωρίζεται.

Η συνήθης καθημερινότητα θα επιστρέψει, τα πνεύματα —όσο να πεις— θα ηρεμήσουν, στις πύλες των Α/Σ η συνδικαλιστική πολυκοσμία θα αραιώσει (πέρα της σταθερής παρουσίας κάποιων).

Αν το παραπάνω σκεπτικό πάρει σάρκα και οστά για άλλη μια φορά, τότε —όπως και τώρα— **οι συσχετισμοί στο Δ.Σ. θα επιβάλλουν την ανάθεση σε βάρος της συμμετοχής**.

Να λοιπόν ένα ερώτημα που λειτουργεί ως «μίτος της Αριάδνης» που μπορεί να οδηγήσει, μέσα από τον λαβύρινθο των υποσχέσεων, της λάσπης και των εντυπώσεων όποιον πραγματικά με την ψήφο του θέλει να συμβάλλει στην ισχυροποίηση του συνδικάτου του.

ΑΝΑΘΕΣΗ ή ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ;

Με αυτό το κριτήριο πραγματικά ξεκαθαρίζουν πολλά.

Κάτω από τη λογική της ανάθεσης χωρούν σχεδόν όλοι (!) σωτήρες, παλιοί και νέοι, και λοιποί άλλοι που αναφέραμε πιο πάνω, που όσο και αν αλληλοκατηγορούνται, όσο και αν παριστάνουν τους αγωνιστές, έχουν μια κοινή συνισταμένη:

Σε θέλουν θεατή των εξελίξεων!

Την επομένη των εκλογών κανείς τους δεν θα προσπαθήσει να οργανώσει κίνημα με τη δική σου συμμετοχή στις αποφάσεις και στη δράση.

Με την ψήφο σου τους δίνεις λευκή επιταγή να σε εκπροσωπήσουν κατά πως νομίζουν χωρίς τη δική σου συμμετοχή. Αυτό σημαίνει ανάθεση!!!

Κάτω από τη λογική της συμμετοχής, σε παραταξιακό επίπεδο χωράει μόνο η ΔΑΣ και το ΠΑΜΕ, που με τις δυνάμεις που διαθέτει, κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να κινητοποιήσει τους συναδέλφους, ώστε να διεκδικήσουμε πίσω τη ζωή που μας αξίζει, τη ζωή που μας έχουν κλέψει για χάρη των αφεντικών.

Το ταξικό κίνημα σε θέλει καταλύτη των εξελίξεων!

Ζητάμε από τον κάθε συνάδελφο, όχι μόνο την ψήφο του, αλλά και συμμετοχή στο κίνημα.

Γιαυτό άλλωστε **οι επιτροπές μας σε όλα τα Α/Σ έκαναν συχνά καλέσματα - τοπικές συζητήσεις** για σχεδιασμό δράσης από τα κάτω με τη συμμετοχή του κλάδου.

Ας προσπαθήσει κανείς να θυμηθεί κάποια άλλη παράταξη που να προσπάθησε να κινητοποιήσει εργαζόμενους και επιβατικό κοινό σε κατεύθυνση διεκδίκησης. Δεν συζητάμε για το δίδυμο **ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ**, αλλά από τους άλλους θυμάστε κανέναν;

Κλείνοντας αυτό το άρθρο, ας προβληματιστούμε, όχι μόνο **τί Δ.Σ. θέλουμε**, αλλά και τί αντανακλαστικά θέλουμε να χαρακτηρίζουν τον κλάδο.

Δεν θα γίνουν βήματα μπροστά, αν ένα σημαντικό τμήμα του κλάδου «ξεσπαθώσει» στην κάλπη και μετά —από τον μικρόκοσμο του— σιχτιρίζει επί τρία χρόνια ότι τίποτα δεν γίνεται!!!

ΓΙΑ ΔΥΝΑΤΟ, ΤΑΞΙΚΟ ΤΙΜΟΝΙ

ψήφο στη Δ.Α.Σ. ΟΑΣΑ

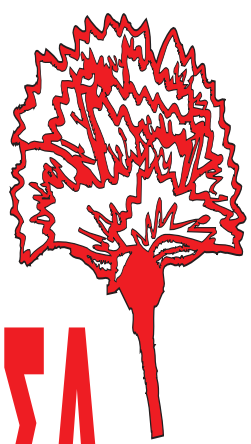

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΑΤΟΜΙΚΟ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΠΗΓΑΙΝΟΝΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΠΗ

Παραλίγο να γίνει της... αυτοδιαχείρισης!

Από την Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση το παρακάτω περιστατικό που δεν έγινε αντιληπτό από τους συναδέλφους, γιατί συνέβη την ώρα που είχαν ξεκινήσει οι ψηφοφορίες.

Γνωστός κήρυκας της αυτοδιαχείρισης, ανέβηκε στην εξέδρα της συνέλευσης και με έντονα επιθετικό ύφος ζητούσε εξηγήσεις από τον **Ν. Κουλουμπαρίτση**, γιατί στην ομιλία του καταφέρθηκε ενάντια στην αυτοδιαχείριση.

Το περιστατικό θα είχε βίαιη κατάληξη (είχαν φτάσει σε στενή επαφή) αν δεν παρέμβαιναν έγκαιρα οι παρευρισκόμενοι και τους χώριζαν.

Η αντίδραση του ευέξαπτου συνάδελφου είναι καταδικαστέα πέρα για πέρα.

Στις συνελεύσεις επιβάλλεται η αντιπαράθεση να γίνεται από βήματος και όχι με τραμπουκισμούς. Αντί αυτού, ο συγκεκριμένος προτίμησε πιο «χειροπιαστά» επιχειρήματα.

Εμείς πάντως, με αφορμή και αυτό το περιστατικό, βάζουμε τον εξής προβληματισμό:

Αν τώρα με αυτό το καθεστώς που διέπει τη συγκοινωνία, κάποιος υπερασπίζεται με τόσο επιθετικό τρόπο **το ατομικό του συμφέρον έναντι του συλλογικού**, φανταστείτε τί έχει να γίνει, αν το πάρει τελικά το λεωφορείο.

Θα ζήσουμε πάλι στιγμές '92 όπου ο «εχθρός» θα είναι αυτός που μέχρι εχθές θεωρούσαμε συνάδελφο.

Σαν star του σινεμά...

... πρέπει να ένιωσαν οι συνδικαλιστές και οι συνάδελφοι που πήραν το λόγο στην Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση. Ο λόγος;

Η έντονη δραστηριότητα συναδέλφων «παπαράτσι» (όλοι μέλη της ίδιας παράταξης), που φωτογράφιζαν, βιντεοσκοπούσαν κ.λπ. Ένας μάλιστα εξ αυτών —ίσως ο πρώτος διδάξας— δεν αρκέστηκε μόνο στην καταγραφή των ομιλητών.

Οι συνδικαλιστές της ΔΑΣ τον εντόπισαν αρκετές φορές να τους φωτογραφίζει σε ανύποπτο χρόνο, την ώρα που συνομιλούσαν με συναδέλφους.

Πάλι καλά που δεν μας ακολούθησε και στην τουαλέτα!

Πιστεύουμε πως το να κολλάς μια κάμερα ή ένα μαγνητόφωνο στη μούρη του συνάδελφου, χωρίς καμμιά απολύτως έγκρισή του και χωρίς καμμιά διακριτικότητα είναι φασισμός! Αν του συγκεκριμένου του κάνεις μια παρατήρηση, θα σου πει πως τον τραμπουκίζεις.

Ας συνεχίσει έτσι στον κατήφορο που έχει επιλέξει. Εξάλλου ο πήχυς έχει μπει πολύ ψηλά στο πόσο χαμηλά μπορεί να πέσει κανείς!!!

Εμείς του ευχόμαστε: άντε και ... Χαϊκάλης!!!

ΕΝΑ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

ΠΡΙΝ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ κατατέθηκε πρόταση από την πλειοψηφία της Ένωσης ΗΣΑΠ για αλλαγή του Καταστατικού της Ένωσης και τη μετονομασία αυτού σε Σωματείο ΣΤΑ.ΣΥ., με τη δυνατότητα να εγγράφονται σε αυτό οι εργαζόμενοι που θα αποχωρούν από τα άλλα σωματεία της ΣΤΑ.ΣΥ.

Η ενέργεια αυτή οδηγεί στη διάσπαση των εργαζομένων και είναι λυπηρό σε αυτό να πρωτοστατεί ένα ιστορικό Σωματείο, όπως η ΕΝΩΣΗ.

Η ΔΑΣ ήταν η μόνη παράταξη που καταψήφισε αυτή την πρόταση και την κατήγγειλε ως πράξη τυχοδιωκτισμού.

Η πρόταση της ΔΑΣ που κατατίθεται σε κάθε σωματείο που έχουμε εκπρόσωπό μας στο Διοικητικό Συμβούλιο είναι να υπάρχει ένα σωματείο στη ΣΤΑ.ΣΥ. και ένα στην Ο.ΣΥ.

Ο τρόπος που μπορεί να επιτευχθεί αυτό και που προτείνουμε, είναι ο ακόλουθος:

(1) Κοινή σύσκεψη των σωματείων με θέμα το ένα σωματείο στη ΣΤΑ.ΣΥ.

(2) Δημιουργία νέου Καταστατικού με τη συμμετοχή όλων των σωματείων.

(3) Συσκέψεις από τα κάτω με τη συμμετοχή των εργαζομένων.

(4) Περιοδείες στους χώρους εργασίας από τα Δ.Σ. για ενημέρωση.

(5) Γενικές Συνελεύσεις του κάθε σωματείου για έγκριση του καινούργιου Καταστατικού και αυτοδιάλυση των σωματείων την ημέρα της επικύρωσης του νέου σωματείου από το Ειρηνοδικείο.

(6) Προκήρυξη εκλογών.

Είναι άξιο απορίας, γιατί ενώ έχει παρθεί απόφαση να γίνουν Γενικές Συνελεύσεις με θέμα ένα σωματείο, αυτές δεν έχουν πραγματοποιηθεί.

Η δημιουργία ενός Σωματείου να γίνει συλλογικό ζήτημα με τη συμμετοχή όλων των εργαζομένων.

Για τη ΔΑΣ
ΚΑΪΜΑΚΗΣ ΦΩΝΤΑΣ - Μέλος Δ.Σ. ΕΝΩΣΗΣ ΗΣΑΠ
ΚΟΥΡΕΛΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ - Μέλος Δ.Σ. ΕΝΩΣΗΣ ΗΣΑΠ
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΣΤΑΣ - Μέλος Δ.Σ. ΕΝΩΣΗΣ ΗΣΑΠ
ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ - Μέλος Δ.Σ. ΣΗΕΚ
ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ - Μέλος Δ.Σ. ΣΕΛΜΑ
ΠΑΠΑΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ - Μέλος Δ.Σ. ΤΡΑΜ

ΜΑΣ ΕΦΥΓΕ ΕΝΑ ΒΑΡΟΣ!

Ένα τεράστιο αίσθημα ανακούφισης μας κατέκλυσε, όταν διαβάσαμε σε ανακοίνωση, πως η συμμετοχή και στις οχτώ εφορευτικές επιτροπές μελών της παράταξης ΕΡΓ.ΟΣΥ-ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΛΗ διασφαλίζει τη νομιμότητα στη διεξαγωγή των εκλογών.

Επιτέλους ένα άγχος λιγότερο!!!

Έτσι, μετά από αυτήν την εξέλιξη μένει να ανησυχούμε μόνο για τα υπόλοιπα «μικροζητηματάκια» όπως η διαχείριση της φτώχειας μας μέχρι τις 27 κάθε μήνα, οι μόνιμες πλέον «σβούρες» της βάρδιας κ.λπ., κ.λπ..

Εν πάση περιπτώσει όμως, άλλο να αντιμετωπίζεις μια εξοντωτική καθημερινότητα και να ξέρεις πως στις Εφορευτικές συμμετέχουν οι «κέρβεροι» της νομιμότητας και άλλο να αντιμετωπίζεις μια εξοντωτική καθημερινότητα και να ξέρεις πως στις Εφορευτικές συμμετέχουν «τα λαμόγια».

Εύλογο το ερώτημα που μας απευθύνουν αρκετοί συνάδελφοι: ποιός τους έχρισε μοναδικούς έντιμους μεταξύ όσων ασχολούνται με τα κοινά;

Οι κότες τό 'σκασαν...

Οι συνάδελφοι που έχουν μικρής ηλικίας παιδιά, ίσως στο διάβασμα του τίτλου, να θυμηθούν την ομώνυμη ταινία κινουμένων σχεδίων, όπου οι εύπιστες κότες ενός κοτετσιού, που ξέρουν πως τις προορίζουν για σφαγή, εμπιστεύονται έναν νεόφερτο κόκκορα που τους τάζει ότι μπορεί να τους μάθει να πετάνε (χωρίς ο ίδιος να ξέρει) ώστε να το σκάσουν έγκαιρα.

Σας θυμίζει κάτι;

Ο παραλληλισμός είναι προφανής βέβαια, σε δύσκολες εποχές, εύκολη πίστη σε «σωτήρες» που μπορούν να οδηγήσουν τον κλάδο, ωστόσο ο τίτλος του άρθρου δεν έχει να κάνει με ταινίες και παραλληλισμούς.

Ο τίτλος είναι εμπνευσμένος από αυτό εδώ:

Skokeas Panagiotis
5 ώρες

Κάποιοι αντιστέκονται στο σύστημα με πράξεις ΜΕ ΠΡΑΞΕΙΣ.

Οι υπάλληλοι στο Συνδικάτο ΟΑΣΑ (Μπλε λευκοφορεία),
κάτι κουμουνιστές και κάτι εξκοινοβουλευτικοί αριστεροι και λοιποί φιλεργατικοί,
δημοκρατικοί τάχα μου και δεν συμαζεύεται,έχουν πεί το αμίλητο νερό και κοιτάνε
το ταβάνι.Ακριβώς όπως οι κότες.ΕΝΟΧΕΣ κότες.

Γ@μω τα κόμματα σας και τις ιδεολογίες σας.Δουλεύετε το κόσμο.

Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη,κομματόσκυλα και τσανακογλύφτες.

ΝΕΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΑΣΑ: ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΙ ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ «σέρνουν» 7 συναδέλφους οδηγούς στα δικαστήρια!

ETHELOREVERS.BLOGSPOT.COM | ΑΠΟ ΟΑΣΑ - ΟΑΣΑ - ΟΑΣΑ

Μου αρέσει · Σχολιάστε · Κοινοποιήστε

(σ.σ. οι υπογραμμίσεις δικές μας) και πάμε τώρα στην ουσία:

Αν καταλάβαμε καλά, μας αποκαλεί ο κύριος Σκοκέας, ΕΝΟΧΕΣ κότες επειδή «έχουμε πιει το αμίλητο νερό» σχετικά με το δικαστήριο που έχουν κάποια στελέχη της παράταξής του, επειδή σε ανακοίνωσή τους χαρακτήρισαν κάποιους συνδικαλιστές **«τοκογλύφους»** και οι οποίοι τους μήνυσαν.

Του ξεκαθαρίζουμε μια και καλή, παρ' όλο που το έχει ακούσει σε προηγούμενα Δ.Σ.:

Η ΔΑΣ καταδικάζει την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, οι διαφορές μεταξύ παρατάξεων δε λύνονται σε δικαστικές αίθουσες αλλά μέσα στο κίνημα.

Εξίσου όμως, καταδικάζουμε και τον διασυρμό υπολήψεων, την συκοφαντία, τις φήμες που η παράταξη του κ. Σκοκέα έχει αναγάγει σε «υψηλή τέχνη».

Θυμίζουμε στον κλάδο πως **οι συνδικαλιστές της ΔΑΣ στο παρελθόν δεν απάντησαν με μηνύσεις** στις βρώμικες επιθέσεις που δέχονταν, παρά το γεγονός πως ορισμένες από αυτές είχαν ακόμη και σεξουαλικά υπονοούμενα π.χ.για τον **Γιάννη Κιούση** (άρθρο στο εφημεριδάκι **«Συνάδελφος»**).

Οι μεταξύ τους αντιδικίες από τη στιγμή που δεν επηρεάζουν τον κλάδο, μας είναι παντελώς αδιάφορες. Εξάλλου, αν και τρώγονται στα δικαστήρια, « είναι συγκοινωνούντα δοχεία» στο φρενάρισμα οποιασδήποτε διεκδίκησης μέσω των συνδικαλιστικών τους τακτικών.

Τα παραδείγματα πάρα πολλά αναφέρονται σε άλλη σελίδα, όποιος θέλει ας διαβάσει το άρθρο **«Συγκρίνοντας θέσεις και προτάσεις»**.

Εδώ ας μιλήσουμε για χαρακτηρισμούς.

Οι κομμουνιστές που αποκαλεί ένοχες κότες, έχουν δώσει σκληρούς αγώνες και σε αυτόν τον κλάδο.

Για να μην πάμε στα πιο παλιά, και σε μια ξερή απαρίθμηση της πρωτοπόρας δράσης των κομμουνιστών, θυμίζουμε σε κάθε συνάδελφο και κυρίως στους «επαναστάτες» του διαδικτύου τις τέσσερεις ημέρες απεργίας όπου συμμετείχαν οι κομμουνιστές **χωρίς καμμιά απόφαση** σωματείου ή της ΓΣΕΕ τέλος 2009 με αρχές 2010 **πριν το μνημόνιο**.

Ας συγκρίνει αυτήν τη στάση με τη στάση των πρωτοκλασάτων στελεχών του που στις προηγούμενες απεργίες δεν έκαναν 24ωρη όπως ψήφισε ο ίδιος αλλά στάση εργασίας όπως ψήφισε η πλειοψηφία του Δ.Σ.

Ποιός είναι κότα τελικά;

Καθημερινά σέρνονται σε δίκες κομμουνιστές γιατί δεν σκύβουν το κεφάλι και πρωτοστατούν στον αγώνα για καλύτερη ζωή.

Δεν είδαμε μια ανακοίνωση συμπαράστασης για αυτούς από εκείνον προσωπικά, αλλά έστω να δεχθούμε ότι δεν ξέρει τί συμβαίνει παραέξω, για την περίπτωση του **Θανάση Οικονόμου** —συνδικαλιστή στην **ΟΣΜΕ** με τη **ΔΑΣ**— που τον απειλούν με δικαστήριο, επειδή κρίνει τη στάση της πλειοψηφίας ως εργοδοτική, γιατί δεν είπε μια κουβέντα αυτός, που δεν έχει πιει το αμίλητο νερό;

Ποιός είναι κότα τελικά;

- **Δεν δεχόμαστε μαθήματα θάρρους από συνδικαλιστή που φρόντισε να μην υπογράψει ο ίδιος (!) την επίμαχη ανακοίνωση που προκάλεσε τη μήνυση στα στελέχη του με αποτέλεσμα να μην διώκουν εκείνον, αλλά τους συνεργάτες του.**

Πάει πολύ να μας αποκαλεί κότες κάποιος που προφανώς θα «εξαργυρώσει» συνδικαλιστικά τη μήνυση που έκαναν σε άλλους για να κάτσει ο ίδιος για μια ακόμη τριετία στη καρέκλα του στην Ικτίνου, που μάλλον του πέφτει πιο άνετη από το σκαμνί του δικαστηρίου!!!

Ποιός είναι κότα τελικά;

Όσο για την ιδεολογία μας πάνω στην οποία θέλει να «ασελγήσει», τον πληροφορούμε πως πολλοί το προσπάθησαν εδώ και 97 χρόνια και όχι με λόγια όπως ο κύριος **Σκοκέας**, αλλά με «φωτιά και ατσάλι» και δεν το κατάφεραν.

Και ναι, επιμένουμε πως νόμος είναι το δίκιο του εργάτη, κάτι που η παράταξή του και ο ίδιος —αν και είναι συνδικαλιστής εργατικού σωματείου— το χλευάζει, μάλλον το δίκιο του εργοδότη του είναι πιο εύκολο και ανώδυνο να το υπερασπιστεί.

Και όταν έχει να υπερασπιστεί κανείς ένα τέτοιο αποκρουστικό «δίκιο», έχει ως μοναδικό του αντίπαλο τους κομμουνιστές!

Να πως εξηγείται η λυσσαλέα επίθεση ενάντια στην **ΔΑΣ**.

Θέλουν να διασπάσουν τον κλάδο (σωματείο οδηγών), να διαλύσουν το σωματείο, θέλουν να βάλουν τις ασφαλιστικές στην τσέπη μας και η **ΔΑΣ** είναι το μοναδικό εμπόδιο.

Του λέμε πως όσο και αν επιτίθεται ο ίδιος προσωπικά, ματαιοπονεί, αν νομίζει πως μπορεί να «βρωμίσει» την παράταξη ή το ΠΑΜΕ.

Άλλωστε, δεν είναι ο μόνος που το προσπάθησε και απέτυχε!

Να του θυμίσουμε έναν αντίστοιχου «διαμετρήματος» συνδικαλιστή με τον οποίο συμπορεύτηκε στα τρία χρόνια (παρά κάτι ψιλά) της θητείας αυτού του Δ.Σ. και ο οποίος αφού ταλαιπώρησε βάναυσα τον κλάδο με την τακτική του και έχυσε χολή και λάσπη ενάντια στη ΔΑΣ, τελικά «το'σκασε» και μάλιστα «πετώντας», δικαιώνοντας πλήρως τον τίτλο του άρθρου.

Οι μισθοί, η ανταγωνιστικότητα και η θεωρία του «λιτού βίου»

Με μια μακροσκελή ανακοίνωση, ο πρώην υπουργός Εργασίας, Γ. Βρούτσης, αντιδρά στο ενδεχόμενο να επανέλθει ο κατώτατος μισθός στα 751 ευρώ και ισχυρίζεται ότι πρέπει οι μισθοί «να αυξάνονται όπως αυξάνεται και η παραγωγικότητα, "καθρεφτίζοντας" την πραγματική δύναμη της οικονομίας. Σε αυτό το σημείο, ακριβώς, βρίσκεται η κρίσιμη προϋπόθεση για μια ευεργετική επίδραση των μισθών σε όλη την οικονομία. Στο να συμβαδίζει, δηλαδή, η αύξηση των αμοιβών με τη βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας, με τα πραγματικά οικονομικά δεδομένα».

Στη βάση αυτή, υπερασπίζεται το μηχανισμό που θεσμοθέτησε η προηγούμενη κυβέρνηση (ν. 4093/2012 και 4172/2013) για τον καθορισμό του κατώτατου μισθού, «ύστερα από κοινωνικό διάλογο, λαμβάνοντας όμως υπόψη - για πρώτη φορά στην Ελλάδα - τα πραγματικά δεδομένα της οικονομίας και της ανταγωνιστικότητας».

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ... ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΑΝ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Όπως λέει ο Γ. Βρούτσης, «*στο πλαίσιο αυτού του νέου μηχανισμού του κατώτατου μισθού, οι ίδιοι οι κοινωνικοί εταίροι, οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι θα μπορούν στο μέλλον, όπως μπορούν και σήμερα, να συμφωνούν μόνοι τους - στο πλαίσιο της συλλογικής αυτονομίας τους - όποιες υψηλότερες αμοιβές θέλουν, ανάλογα με την παραγωγικότητα και τις δυνατότητες κάθε κλάδου και επιχείρησης ξεχωριστά. Αυτή είναι εξάλλου η λογική με την οποία διαμορφώνονται οι αμοιβές σε όλη την Ευρώπη. Τέτοια μοντέλα προσδιορισμού του κατώτατου μισθού υπάρχουν στην πλειοψηφία των ευρωπαϊκών χωρών*».

Σημειώνει, τέλος, τα εξής:

«*Εάν γυρίσουμε στον παλαιό τρόπο προσδιορισμού του κατώτατου μισθού σε όλη την οικονομία μόνο από τους κοινωνικούς εταίρους (δηλαδή σε μια Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας χωρίς τη συμμετοχή του κράτους), επιστρέφουμε ουσιαστικά σε μια πρακτική του παρελθόντος, όπου η διαμόρφωση των αμοιβών γίνονταν με πολιτικο - συνδικαλιστικά κριτήρια και όχι με οικονομικά. Τότε που κάποιοι, αδιαφορώντας για τις πραγματικές διαστάσεις της οικονομίας, αποφάσιζαν και έστελναν το λογαριασμό αλλού.*

(...) Μια διαδικασία που απέτυχε και ξεπεράστηκε από την ίδια την πραγματικότητα στην αγορά εργασίας. Που ουσιαστικά, ενώ υποτίθεται ότι γινόταν στο όνομα του "καλού των εργαζομένων", λειτουργούσε αντίστροφα, υπονομεύοντας τους εργαζόμενους, την απασχόληση και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

(...) Η θέση μας είναι, λοιπόν, ότι για τη διαμόρφωση του κατώτατου μισθού σε όλη την οικονομία πρέπει να έχει λόγο και το κράτος και οι οικονομικοί/επιστημονικοί φορείς και, φυσικά, οι κοινωνικοί εταίροι. Το σκεπτικό, λοιπόν, της μεταρρύθμισης στην αγορά εργασίας, δεν εδράζεται σε μία λογική αποκλειστικής συμπίεσης του μισθολογικού κόστους - συρρικνώνοντας το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων υπέρ των επιχειρήσεων - αλλά σε μία λογική σταδιακής αύξησης του κατώτατου μισθού, η οποία θα εναρμονίζεται με τη μεγέθυνση της οικονομίας και την εποικοδομητική συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων μερών».

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ «ΛΙΤΟΥ ΒΙΟΥ»

Μέσες - άκρες, ο πρώην υπουργός Εργασίας ισχυρίζεται ότι μέχρι να θεσμοθετηθεί ο νέος μηχανισμός καθορισμού του κατώτατου μισθού, οι αυξήσεις που υπέγραφαν εργοδότες και εργαζόμενοι ήταν αναντίστοιχες με την αύξηση της παραγωγικότητας στο σύνολο της οικονομίας και οι μισθοί αυξάνονταν ταχύτερα από την παραγωγικότητα, ενώ σε άλλες χώρες αυτό δεν ισχύει.

Αυτό, λέει, είχε αρνητικές συνέπειες στην ανταγωνιστικότητα της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας και στα δημοσιονομικά, αφού, με βάση τον κατώτατο μισθό καθορίζονται ορισμένα προνοιακά και άλλα επιδόματα που χορηγεί το κράτος.

Βεβαίως, η εργοδοσία σε περιόδους καπιταλιστικής ανάπτυξης κάτω από την εργατική - συνδικαλιστική πάλη και για να ενσωματώσει εργατικές δυνάμεις, σε κοινή πλεύση με τις κυβερνήσεις, δίνει αυξήσεις, άλλοτε μεγαλύτερες, άλλοτε μικρότερες, πολύ κάτω βεβαίως από το ποσοστό αύξησης των κερδών της και της παραγωγικότητας.

Εγινε στη δεκαετία του '80 με κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Αλλά οι κυβερνήσεις παρεμβαίνουν όταν εκτιμούν ότι χρειάζονται μέτρα για την προστασία του κεφαλαίου.

Έτσι, την ίδια περίοδο η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με υπουργό Οικονομίας τον Κ. Σημίτη απαγόρευσε για δύο χρόνια τις αυξήσεις και στον ιδιωτικό τομέα.

Ολη η επιχειρηματολογία του Γ. Βρούτση καταλήγει στο εξής: Το συνδικαλιστικό κίνημα επέβαλε τα προηγούμενα χρόνια στην Ελλάδα μισθούς αναντίστοιχους με την παραγωγικότητα. Αλλά οι μισθοί ήταν αποτέλεσμα διαπραγμάτευσης και συμφωνίας με την εργοδοσία.

Λέει ακόμη ότι αυτό είχε ως αποτέλεσμα να χάσει η οικονομία την ανταγωνιστικότητά της και τελικά οι εργαζόμενοι να ζουν με περισσότερα απ' όσα επέτρεπε το επίπεδο της ανάπτυξης στην Ελλάδα.

Αλήθεια, πόσο απέχει αυτή η θέση από τις υποδείξεις του νέου υπουργού Οικονομικών προς το λαό να συνηθίσει στο «λιτό βίο» για να βοηθηθεί η ανάπτυξη;

Σε ό,τι αφορά την «*ανάλυση*» του Γ. Βρούτση, είναι αστείο να πιστεύει κανείς ότι το συνδικαλιστικό κίνημα των προηγούμενων χρόνων, ιδιαίτερα μετά τη δεκαετία του '90, με καθολική σχεδόν υπεροχή του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού, επέβαλε στην εργοδοσία μισθούς που έθιγαν την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητά της. Το ακριβώς αντίθετο γινόταν.

Σε συνεργασία με την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, οι αυξήσεις στον κατώτατο μισθό ισοδυναμούσαν διαχρονικά με ψίχουλα και πάντα χαιρετίζονταν από τις κυβερνήσεις και τα κόμματα του κεφαλαίου.

Σε πολλές περιπτώσεις, μάλιστα, οι οριακές αυξήσεις στον κατώτατο μισθό εξαϋλώνονταν από τον πληθωρισμό.

ΕΧΟΥΝ ΔΕΜΕΝΟ ΤΟ ΓΑΪΔΑΡΟ ΤΟΥΣ

Η προσπάθεια του Βρούτση να παρουσιάσει τους εργοδότες ...ανυπεράσπιστους απέναντι στις ορέξεις των εργαζομένων και του συνδικαλιστικού κινήματος, ώστε να χρειάζεται το κράτος να τους προστατέψει, με άμεση παρέμβαση στις συλλογικές διαπραγματεύσεις, είναι προκλητική.

Το κράτος δεν είναι ουδέτερο, αταξικό.

Είναι μηχανισμός επιβολής της εξουσίας του κεφαλαίου σε βάρος των εργαζομένων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων και σαν τέτοιο λειτουργεί.

Με τη νομοθεσία που ψηφίζει, παρεμβαίνει καθοριστικά στη διαμόρφωση του λεγόμενου κόστους εργασίας, «μισθολογικού» και «μη μισθολογικού», σε βάρος πάντα των εργαζομένων και υπέρ της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών ομίλων.

Οι μισθοί, η ανταγωνιστικότητα και η θεωρία του «λιτού βίου»

Όσον αφορά στις διαπραγματεύσεις για τον κατώτατο μισθό, μπορεί το κράτος να μην παρενέβαινε άμεσα μέχρι το 2012, αλλά τα κόμματα του κεφαλαίου, σε κυβέρνηση και αντιπολίτευση, είχαν πλήρη εμπιστοσύνη στους συνδικαλιστές τους στο κίνημα, ώστε να σέρνουν τους εργαζόμενους από τη μια ήττα στην άλλη, μέσα από το συμβιβασμό στις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τον «κοινωνικό διάλογο».

Αυτήν τη γραμμή στο κίνημα την υπηρέτησαν διαχρονικά και οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, που τώρα διεκδικούν να γίνουν «χαλίφης στη θέση του χαλίφη» του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Από την άλλη, η εργοδοσία ποτέ δεν υπήρξε ...αυτοκτονική στην Ελλάδα και σε όλον τον καπιταλιστικό κόσμο, ώστε να υπογράφει συμβάσεις που να απειλούν το θεμέλιο λίθο της κερδοφορίας της. Πολύ περισσότερο που πάντα (πλην ελαχίστων περιπτώσεων) είχε απέναντί της ένα κίνημα ποδηγετημένο από τον εργοδοτικό - κυβερνητικό συνδικαλισμό, που παρενέβαινε πολύμορφα για να υπονομεύσει τα εργατικά συμφέροντα, για λογαριασμό του κεφαλαίου και των κομμάτων του.

Αλλά κι εκεί που εμφανιζόταν μέσα από την ταξική πάλη μια χαραμάδα για μεγαλύτερες αυξήσεις στους μισθούς, και υπήρξαν κατακτήσεις, το κράτος παρενέβαινε με τους μηχανισμούς καταστολής και συκοφαντίας για να κάμψει αντιστάσεις, να χειραγωγήσει διεκδικήσεις, να επιβάλει την «τάξη» για λογαριασμό της εργοδοσίας.

ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Υπάρχει μια ακόμα πλευρά, που σχετίζεται με αυτά καθ' αυτά τα στατιστικά στοιχεία, και μάλιστα της αστικής στατιστικής, που αναιρούν τους ισχυρισμούς του Γ. Βρούτση.

Σύμφωνα με μελέτη (Ιούνης 2012) του Εθνικού Ινστιτούτου Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού, που εποπτεύεται από το υπουργείο Εργασίας, «*τα ετήσια ποσοστά αύξησης του μέσου κόστους εργασίας σε σταθερές, αποπληθωρισμένες ή πραγματικές τιμές στην Ελλάδα την προηγούμενη δεκαετία δεν υπερέβαιναν, κατά κανόνα, τα αντίστοιχα ποσοστά αύξησης της παραγωγικότητας*».

Συγκεκριμένα, από τα 11 έτη που εξετάζει η μελέτη, «*για 6 έτη η αύξηση των μέσων πραγματικών μισθών και εργοδοτικών εισφορών ήταν σημαντικά μικρότερη από την αύξηση της παραγωγικότητας (2000, 2001, 2003, 2004, 2006), για 2 έτη το μέσο πραγματικό κόστος εργασίας μειώθηκε, ενώ η παραγωγικότητα αυξήθηκε πολύ (2001) ή μειώθηκε λιγότερο απ' ό,τι το κόστος εργασίας (2009), και σε μία περίπτωση (2005) η παραγωγικότητα αυξήθηκε όσο και το μέσο πραγματικό κόστος εργασίας*

(...) Η Τράπεζα της Ελλάδος στην ετήσια έκθεσή της για το 2011 συμπεραίνει, με βάση την εξέλιξη του μοναδιαίου κόστους εργασίας και τον πληθωρισμό, ότι το περιθώριο κέρδους στην ελληνική οικονομία διευρύνθηκε».

Αν, όμως, έτσι έχουν τα πράγματα, τότε γιατί η κυβέρνηση άλλαξε το 2012 και το 2013 τον τρόπο καθορισμού του κατώτατου μισθού, ώστε αυτός να διαμορφωθεί σε ακόμα χαμηλότερα επίπεδα;

Η απάντηση βρίσκεται στην καπιταλιστική κρίση, που είναι κρίση υπερσυσσώρευσης και προέκυψε σαν αποτέλεσμα της πτώσης του μέσου ποσοστού κέρδους για το κεφάλαιο.

Με την απότομη μείωση των μισθών, το κράτος παρεμβαίνει αποφασιστικά υπέρ των μονοπωλίων για να υποτιμήσει την εργατική δύναμη, να την κάνει ακόμα φτηνότερη για το κεφάλαιο.

Με τον τρόπο αυτό μεγαλώνει το ποσοστό κέρδους, ώστε να δοθεί κίνητρο για επενδύσεις και να ξαναρχίσει ο κύκλος της διευρυμένης αναπαραγωγής, που διακόπηκε βίαια με την κρίση.

ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΑ ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ

Στο φτήνεμα, βέβαια, της εργατικής δύναμης εκτός από τη μείωση του ονομαστικού μισθού συμβάλλουν και άλλοι παράγοντες, όπως διευθέτηση του χρόνου εργασίας, ελαστικές μορφές απασχόλησης, μείωση των εργοδοτικών εισφορών, επιδοτήσεις μέσα από τα προγράμματα των ενεργητικών πολιτικών για την απασχόληση, φοροαπαλλαγές στο κεφάλαιο, εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση τομέων όπως η Υγεία, η Πρόνοια, η Παιδεία. Είναι παράγοντες που μειώνουν το λεγόμενο «κόστος εργασίας» για τον εργοδότη και αυξάνουν το ποσοστό του κέρδους του.

Εδώ είναι που τέμνεται η στρατηγική αντίληψη της σημερινής και όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ αναγνωρίζει το ρόλο του κράτους στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων με κάθε τρόπο, γι' αυτό την εξαγγελία για αύξηση του κατώτατου μισθού στα 751 όχι μόνο την παραπέμπει στο αόριστο μέλλον, αλλά επιπλέον διαβεβαιώνει ότι θα γίνει (αν γίνει...) μέσα από τη διαπραγμάτευση με τους «κοινωνικούς εταίρους».

Οχι μόνο αυτό, αλλά επιπλέον υπόσχεται ότι θα δώσει ισχυρά κίνητρα στην εργοδοσία για να αποδεχτεί σχετική αύξηση του κατώτατου μισθού, αφού θα πάρει για αντάλλαγμα τη ρύθμιση των χρεών στα ασφαλιστικά ταμεία και τις τράπεζες, αλλά και την παραπέρα μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, ή την επιδότηση από το κράτος της αύξησης των μισθών, όπως ζητάει για παράδειγμα η ΕΣΕΕ.

Δεν διαπραγματεύονται για τα συμφέροντα του λαού, αλλά το πώς θα αυξηθούν τα κέρδη του κεφαλαίου.

Θυμίζουμε, επίσης, ότι **σε κλάδους όπου πλειοψηφούν δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, σε συνεργασία με τις ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ, τα στελέχη του έχουν υπογράψει ή αποδεχτεί μειώσεις μισθών στο όνομα της «ανταγωνιστικότητας».**

Σε κάθε περίπτωση, **η νέα συγκυβέρνηση διασαφήνισε ότι η αύξηση του κατώτατου μισθού θα γίνει «σταδιακά», για να μην υπάρξει «σοκ» στην οικονομία, ενώ την όποια αύξηση στους μισθούς τη βλέπει ΜΟΝΟ από τη σκοπιά της επίδρασης που μπορεί να έχει η σχετική αύξηση της ζήτησης στην ανάκαμψη της καπιταλιστικής οικονομίας.**

Τι διαφορά, όμως, έχουν όλα αυτά από τη θέση του Γ. Βρούτση ότι «το σκεπτικό της μεταρρύθμισης στην αγορά εργασίας δεν εδράζεται σε μία λογική αποκλειστικής συμπίεσης του μισθολογικού κόστους - συρρικνώνοντας το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων υπέρ των επιχειρήσεων - αλλά σε μία λογική σταδιακής αύξησης του κατώτατου μισθού, η οποία θα εναρμονίζεται με τη μεγέθυνση της οικονομίας και την εποικοδομητική συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων μερών»;

Καμία απολύτως...

...έχουμε και λέμε

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΙΟΥΣΗΣ
Επικεφαλής Γραμματείας Αστικών Συγκοινωνιών του ΠΑΜΕ - Α' Αντιπρόεδρος Συνδικάτου Εργαζομένων ΟΑΣΑ

- ***Ερώτηση:*** Σε λίγο καιρό το Συνδικάτο Εργαζομένων ΟΑΣΑ πραγματοποιεί εκλογές για την ανάδειξη νέας διοίκησης. Συμφωνείται με την άποψη ότι το τοπίο στο οποίο διεξάγονται έχει αλλάξει και είναι πιο ευνοϊκό για τους εργαζόμενους, λόγω της αλλαγής κυβέρνησης;

Απάντηση: Πράγματι, οι εκλογές του Συνδικάτου γίνονται σε μια νέα πολιτική ατμόσφαιρα που βεβαίως επιδρά και στο συνδικαλιστικό κίνημα, και στον κλάδο μας.

Όμως **δε θεωρούμε ότι η νέα συγκυβέρνηση μπορεί να αλλάξει πράγματα υπέρ του λαού.**

Αυτό φαίνεται καθαρά και από τα αποτελέσματα της διαπραγμάτευσης με την ΕΕ, το ΔΝΤ, την ΕΚΤ.

Συμφώνησαν πρακτικά στην επέκταση του μνημονίου —όπως κι αν το ονομάζουν τώρα— στη συνέχιση των αντιλαϊκών πολιτικών όπως περικοπές στον προϋπολογισμό και για τις συγκοινωνίες, καμία πρόβλεψη για προσλήψεις, διατήρηση των νόμων που έχουν χτυπήσει μισθούς και δικαιώματα κ.α.

Σε αυτές τις συνθήκες γίνονται οι εκλογές του συνδικάτου.

Για τις δυνάμεις που συσπειρωνόμαστε στο **ΠΑΜΕ**, κεντρικό μας σύνθημα είναι **«κανένας εφησυχασμός, καμιά αναμονή, καμιά ανοχή»**.

Προειδοποιήσαμε βεβαίως και πριν από τις βουλευτικές εκλογές τους εργαζόμενους «να κρατάνε μικρό καλάθι», αλλά από ό,τι φαίνεται «δεν υπάρχει καν μικρό καλάθι»!

Με αυτή τη λογική κατεβαίνουμε στις αρχαιρεσίες του Συνδικάτου...

- ***Ερώτηση:*** Αυτή η πολιτική τί επιπτώσεις έχει στον κλάδο σας και στο επιβατικό κοινό που πρακτικά είναι και αυτοί εργαζόμενοι;

Απάντηση: Πρώτα-πρώτα να πάρουμε το στόλο των οχημάτων που από 2.100 λεωφορεία βγαίνουν με το ζόρι 1.100-1.200 λεωφορεία.

Άλλα είναι παροπλισμένα, άλλα τα έχουν για ανταλλακτικά και άλλα «είναι τελειωμένα».

Δεν υπάρχει καμιά πρόβλεψη για αγορά νέων οχημάτων και ιδιαίτερα αρνητικό είναι το γεγονός ότι δεν προβλέπεται η διάθεση κρατικού χρήματος για την επισκευή οχημάτων που μπορούν να επισκευαστούν.

Αυτό το ζούνε οι εργαζόμενοι, είτε γιατί δεν έχουν αξιόπιστο λεωφορείο να βγάλουν για δουλειά, είτε γιατί δεν έχουν καν λεωφορείο.

Οι τεχνίτες κάνουνε παντέτες και με φιλότιμο προσπαθούν να διορθώσουν όσο μπορούν τις βλάβες που παρουσιάζονται.

Από την άλλη, αυτές οι σοβαρές ελλείψεις εκφράζονται για το επιβατικό κοινό με πολύωρες αναμονές στις στάσεις.

Καταλαβαίνετε ότι τα προβλήματα αφορούν και τους εργαζόμενους και το λαό.

- ***Ερώτηση:*** Τί γίνεται με τα εισιτήρια;

Απάντηση: Η μείωση της τιμής του εισιτηρίου από το 1,40 στο 1,20 δεν ανακούφισε τα πλατιά λαϊκά στρώματα γιατί μειώθηκε ο χρόνος χρήσης του από τα 90 στα 70 λεπτά της ώρας και καταργήθηκε η δυνατότητα να ανανεώσεις την ισχύ του λίγο πριν λήξει ενώ βρίσκεσαι μέσα στο λεωφορείο.

Έτσι, με δεδομένο ότι υπάρχουν διαδρομές που ξεπερνούν αυτό το χρονικό όριο, υπάρχει κόσμος που αναγκάζεται πια να αγοράσει και δεύτερο εισιτήριο.

> **«κανένας εφησυχασμός, καμιά αναμονή, καμιά ανοχή»**

Ηδη έχει δρομολογηθεί η ανάθεση σε ιδιώτη της έκδοσης, διακίνησης και προφανώς ο έλεγχος του λεγόμενου «έξυπνου» ή ηλεκτρονικού εισιτηρίου.

Σύμφωνα με τις εξαγγελίες τις προηγούμενης συγκυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, τις οποίες δεν αμφισβητεί η σημερινή συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, μέχρι το 2016 θα μπει σε εφαρμογή.

Μέσα του κρύβεται η διαζωνική τιμή εισιτηρίου.

Δηλαδή η τιμή του θα συναρτάται με την απόσταση που θα διανύει ένας επιβάτης.

Και από εκεί και πέρα θα είναι πολύ πιο εύκολο να περνάνε αυξήσεις στα εισιτήρια.

Εδώ θα πρέπει να πούμε ότι εμείς, μαζί με άλλους φορείς, διεκδικούμε αιτήματα όπως δωρεάν μετακίνηση για τους άνεργους, φοιτητές, σπουδαστές, ΑμΕΑ, χαμηλοσυνταξιούχους, μείωση της τιμής του εισιτηρίου κατά 50% για όλους.

Αυτά είναι μέτρα για άμεση ανακούφιση του λαού, για τον κόσμο που υποφέρει.

Όμως στις εξαγγελίες της η κυβέρνηση μιλά γενικόλογα χωρίς να αναλαμβάνει συγκεκριμένες δεσμεύσεις.

Πριν λίγες μέρες η **Γραμματεία Αστ. Συγκοινωνιών του ΠΑΜΕ**, Επιτροπές Ανέργων και άλλοι φορείς κάναμε παρέμβαση για τα ζητήματα αυτά.

Όμως συναντηθήκαμε με τον **Γενικό Γραμματέα** που είχε τοποθετηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση και **δήλωσε αναρμόδιος**.

Είναι και αυτό μια **ένδειξη του πόσο ενδιαφέρεται η σημερινή κυβέρνηση για τα προβλήματα στις συγκοινωνίες**.

- ***Ερώτηση:*** Προηγουμένως περιγράψατε την κατάσταση στον κλάδο.

συνέντευξη: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΙΟΥΣΗΣ

Πώς στέκονται οι παρατάξεις του χώρου απέναντι σε αυτή;

Απάντηση: Οι άλλες παρατάξεις δεν έχουν κατεύθυνση αντίστασης και διεκδίκησης.

Υπάρχουν παρατάξεις που παίρνουν τη σκυτάλη από την κυβερνητική πολιτική - και τη χθεσινή και τη σημερινή- για να την περπατήσουν μέσα στον κλάδο μας.

Αυτές οι παρατάξεις είναι η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ που το προηγούμενο διάστημα περάσανε στη συνείδηση του κόσμου την «ήπια προσαρμογή», το «ενιαίο μισθολόγιο» και έχουν τεράστιες ευθύνες για αυτό.

Από την άλλη έχουμε τη δημιουργία νέων σχημάτων —όπως το ΜΕΤΑ— στη λογική της νέας «αριστερής» κυβέρνησης, που βάζουν στόχους κάτω από τον πήχυ.

Προσπαθούν να διαμορφώσουν νέο εργοδοτικό – κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Στόχο έχουν να παγιδεύσουν τους εργαζόμενους και να τους μετατρέψουν σε χειροκροτητές της αντιλαϊκής πολιτικής.

Θέλουν να μάθει ο κόσμος να ζει με τους μειωμένους μισθούς.

Να ζει με την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, ένα ζήτημα που δεν το ακουμπάει κανένας. Λόγω της κατάργησης των ΒΑΕ για τους νέους εργαζόμενους το όριο συνταξιοδότησης πήγε από τα 55 έως 58 έτη στα 62 με προοπτική τα 67!

Οι εργαζόμενοι έχουν πείρα πλέον και από τα λεγόμενα ανεξάρτητα ψηφοδέλτια.

Εμφανίζονται κι εξαφανίζονται σαν κομήτες με μοναδικό στόχο τον αποπροσανατολισμό των συναδέλφων.

> **“ να δυναμώσει ο ταξικός πόλος, να δυναμώσει η ΔΑΣ, να αναπτυχθεί κοινή δράση ”**

Η στάση τους, βούτυρο στο ψωμί της εργοδοσίας. Πέρα από αυτές, υπάρχουν παρατάξεις που καλλιεργούν το συντεχνιασμό, με βάση την ειδικότητα, βάζοντας τορπίλη στην ίδια την ύπαρξη το Συνδικάτου.

Εμείς, την ενότητα την εννοούμε όχι απλά στο πρόβλημα, αλλά στον τρόπο διεκδίκησης, στο πλαίσιο των αιτημάτων, στους στόχους.

- ***Ερώτηση:*** Εσείς, ποιό πλαίσιο αιτημάτων βάζετε;

Απάντηση: Το δικό μας πλαίσιο ξεκινά από το ότι **δε θα μάθουμε να ζούμε με τα ψίχουλα που μας πετάνε**.

Βάζουμε την επαναφορά των απωλειών στα επίπεδα του 2009.

Αυτό έχει να κάνει με το μισθολόγιο, με την επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού, με το συνταξιοδοτικό, με την υγιεινή και ασφάλεια κ.λπ. Αυτό είναι το ελάχιστο.

Ακόμα **θέτουμε ζητήματα** όπως το ωράριο (7ωρο-5νθήμερο-35ωρο), κατάργησης της «κατσαρής» βάρδιας που συνδέεται άμεσα με ένα άλλο αίτημα για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού.

Ακόμα **παλεύουμε** για την αύξηση του χρόνου των διαδρομών που επίσης συνδέεται με τις προσλήψεις αλλά και με τη χρήση περισσότερων οχημάτων.

- ***Ερώτηση:*** Τί πρέπει να γίνει στα συνδικάτα;

Απάντηση: Το πρώτο που χρειάζεται είναι η ισχυροποίηση του ταξικού πόλου, των δυνάμεων του ΠΑΜΕ.

Οι **εργαζόμενοι** που αγανακτούν, που σιχάθηκαν τον κυβερνητικό-εργοδοτικό συνδικαλισμό, εργαζόμενοι τίμιοι που σέβονται τη δράση του ΠΑΜΕ, της ΔΑΣ στο χώρο, που εκτιμούν τους αγώνες μας ανεξάρτητα αν συμφωνούν σε όλα μαζί μας **να σκεφτούν τη στάση που θα κρατήσουν** και στις αρχαιρεσίες και στο κίνημα.

Σε αντιπαράθεση με τις άλλες συνδικαλιστικές δυνάμεις, προχωρήσαμε με τις Επιτροπές Αμαξοστασίων, που έχουμε συγκροτήσει, σε δύο, τρεις και πέντε τοπικές συνελεύσεις που στόχο είχαν να ενημερώσουν τους εργαζόμενους για την οργάνωση του αγώνα τους.

Απευθυνόμαστε στους συναδέλφους για να τους εξηγήσουμε ότι η αντιμετώπιση των προβλημάτων δεν μπορεί να είναι ατομική, δε χωράνε όλοι στο ρουσφέτι.

Εχει σημασία να αναλάβουν πρωτοβουλία οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στην κατεύθυνση οργάνωσης του αγώνα.

Τέτοια συνδικάτα χρειάζονται οι εργάτες για την αναχαίτιση της αντιλαϊκής επίθεσης, για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος σε κατεύθυνση που να υπηρετεί τα συμφέροντα των εργατών και όχι των εργοδοτών.

Τον τελευταίο καιρό η συγκυβέρνηση και συνδικαλιστικές παρατάξεις, όπως το ΜΕΤΑ, αναφέρονται συχνά στη λέξη «αξιοπρέπεια».

Για εμάς αξιοπρέπεια σημαίνει μεροκάματο σταθερό, μισθός που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας, ζωή με ελεύθερο χρόνο.

Τούτο εδώ το Συνδικάτο χρειάζεται αλλαγή συσχετισμών δύναμης.

Είτε παλιοί είτε νέοι κυβερνητικοί συνδικαλιστές, δεν έχουν σκοπό να αλλάξουν τίποτα σε όφελος των εργαζομένων.

Το ξαναλέμε: απαιτείται να δυναμώσει ο ταξικός πόλος, να δυναμώσει η ΔΑΣ και να αναπτυχθεί κοινή δράση —οι μόνοι που το θέτουμε— με τους εργαζόμενους των άλλων μέσων και όλων των κλάδων αλλά και με τους ανέργους, τους συνταξιούχους, το λαό που πλήτεται από αυτή την πολιτική.

ΣΥΓΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ΘΕΣΕΙΣ & ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ (μέρος Β')

Στο Α' μέρος του άρθρου αναλύσαμε διεξοδικά τις θέσεις της ΔΑΣ και συγκεκριμένα:

(1) για Ενιαίο κρατικό φορέα για την εξυπηρέτηση των αναγκών των επιβατών στην περιφέρεια Αττικής, που να αποτελεί λαϊκή περιουσία,

(2) για την Έκτακτη κρατική επιχορήγηση για την επισκευή του στόλου (τρένα, τραμ, λεωφορεία, τρόλεϋ), καθώς και την ανανέωσή του,

(3) μείωση της τιμής του εισιτηρίου κατά 50% - δωρεάν μετακίνηση για άνεργους, μαθητές, φοιτητές, συνταξιούχους,

(4) επαναφορά μισθών στα επίπεδα του 2009.

Ας δούμε τώρα, τί λένε και κυρίως τί κάνουν οι άλλες παρατάξεις πάνω σε αυτά προτού συγκρίνουμε τις θέσεις των παρατάξεων για άλλα ζητήματα.

Τόσο η ΠΑΣΚΕ, όσο και η ΔΑΚΕ, συμφωνούν στον Ενιαίο φορέα στα λόγια όμως, γιατί στην πράξη δεν τους έχουμε δει να κινητοποιούν τον κλάδο και το επιβατικό κοινό προς αυτή την κατεύθυνση.

Εξάλλου και στα λόγια ακόμα, η συμφωνία τους για Ενιαίο κρατικό φορέα δεν ταυτίζεται με τη θέση της ΔΑΣ για λαϊκή ιδιοκτησία στις μεταφορές.

Το να συνενώσεις δύο κρατικούς φορείς (Ο.ΣΥ - ΣΤΑ.ΣΥ), οι οποίες είναι Α.Ε. και λειτουργούν ως κρατικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις, δεν αποτελεί κρατικό φορέα στην υπηρεσία του λαού.

Αναφορά στο παραπάνω αίτημα γίνεται από παρατάξεις, έτσι για να γίνεται λόγος.

Κινητοποιήσεις με αυτό το περιεχόμενο σε ΟΑΣΑ - ΥΜΕ μόνο η **ΔΑΣ** έχει στο ενεργητικό της.

Υπάρχουν και άλλες συνδικαλιστικές φωνές που κινούνται σε εκ διαμέτρου αντίθετη τροχιά. Π.χ. «Πρωτοβουλία ΕΘΕΛ» για αυτοδιαχείριση, που είναι η λέξη-τυράκι για να ανοίξει ο δρόμος της ιδιωτικοποίησης.

Άλλωστε και στον ΟΑΣΘ που κατά κάποιο τρόπο λειτουργεί σύμφωνα με το μοντέλο της αυτοδιαχείρισης, προβλήματα έχουν οι εργαζόμενοι, αναπαύσεις τους έκοψαν και ο φορέας έχει οικονομικά ζητήματα να λύσει. Ακόμα μόνο ρόδινα δεν είναι τα πράγματα, ακόμα και από την πλευρά αυτών που την προωθούν.

Αντίστοιχα, «Τα κόμματα έξω από την πύλη» μιλούν μεν για δημόσιο κοινωνικό αγαθό, όχι όμως για ΚΡΑΤΙΚΟ ΦΟΡΕΑ, ενώ στην ανακοίνωσή τους για την 1η Μάη μιλούσαν για επικερδείς γραμμές και οχηματοχιλιόμετρα!!! Κοινωνικό έργο και κέρδος δεν συναντώνται πουθενά!

Για το ζήτημα της επαναφοράς των μισθών στα επίπεδα του 2009, ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ τί να πουν! Έβαλαν την υπογραφή τους στις μειώσεις μισθών. Αυτό τα λέει όλα!

Ας δούμε όμως, τί έχει να μας προτείνει η νέα κυβερνητική παράταξη, το «ΜΕΤΑ». Στις θέσεις τους μιλούν για επαναφορά του κατώτερου μισθού της ΕΓΣΣΕ στα επίπεδα προ κρίσης. Εμείς όμως δεν αμοιβόμαστε με την ΕΓΣΣΕ, αλλά με επιχειρησιακή σύμβαση. Και δεν αναφέρουν πουθενά ότι έχουν ως στόχο να διεκδικήσουν πίσω τις απώλειες.

Αντίστοιχα και άλλες παρατάξεις, ενώ αναφέρονται με γλαφυρές περιγραφές στις συνθήκες φτώχειας που βιώνουμε, όταν ερωτηθούν, δεν απαντούν ξεκάθαρα ότι, εμείς καλούμε τον κλάδο να διεκδικήσει ένα, δύο, τρία πράγματα συγκεκριμένα.

Πάντως, κάποιοι φρόντισαν να δώσουν το στίγμα τους πάνω στο ζήτημα των συμβάσεων με την ανακοίνωσή τους για την υπογραφή ΣΣΕ στη ΣΤΑΣΥ (αυτή με τα κουπόνια), όπου το θαυμαστικό πήγε σύννεφο. Αν θαυμάζει κανείς τη μείωση μισθού, μάλλον δεν σκοπεύει να διεκδικήσει πίσω τα κλεμμένα.

Πάνω στο αίτημα της ΔΑΣ για μείωση τιμής του εισιτηρίου 50% και δωρεάν πρόσβασης ανέργων και άλλων κοινωνικών ομάδων που το έχουν ανάγκη, η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ έκριναν ως θετική τη μείωση της τιμής του εισιτηρίου στο 1,20 παρά το γεγονός πως ουσιαστικά πρόκειται για συγκεκαλλυμένη αύξηση. Αντίστοιχα, από τις άλλες παρατάξεις, γίνεται επίκληση στο δικαίωμα της πρόσβασης όλων στη συγκοινωνία, αλλά δεν παίρνουν θέση με συγκεκριμένο αίτημα.

Κάποιοι (οι ίδιοι πάλι) επαίρονται για την πατρότητα της χρέωσης κομίστρου μέσω κινητών και ζητούν έγκριση τύπου για το τουρνικέ. Το οποίο προφανώς θα μπει για να μην έχει πρόσβαση όποιος δεν έχει χρήμα.

[Κι επειδή, όταν επεκταθεί ο συνδυασμός ηλεκτρονικό εισιτήριο - μπάρες, η πρόσβαση στα Μ.Μ.Μ. όσων δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν το κόμιστρο, θα δυσκολέψει, κάτι που συνεπάγεται μείωση της επιβατικής κίνησης, που μεταφράζεται ακόμη λιγότερες θέσεις εργασίας!].

ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Η θέση της ΔΑΣ είναι πως πρόκειται για αντεργατικό Γ.Κ.Π., που θέλει κατάργηση στο σύνολό του!

Εναρμονίζεται πλήρως με την αντεργατική νομοθεσία και ανοίγει δρόμους, δίνει πάσες για αλλαγές αυτού του αντεργατικού δικαίου προς το χειρότερο.

Σε αυτό το αίτημα εντάσσουμε και την αντιμετώπιση των Πειθαρχικών.

Έχουν γίνει και γίνονται παραστάσεις διαμαρτυρίας, παρεμβάσεις από τις επιτροπές του ΠΑΜΕ, όμως χρειάζεται η μαζική συμμετοχή του κλάδου, ώστε να πάρουν το μήνυμα πως δεν μπορούν να τιμω-

ΣΥΓΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ΘΕΣΕΙΣ & ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ (μέρος Β')

ρούν εργαζόμενους ελαφρά τη καρδία.

Η αξιολόγηση του Προσωπικού που προβλέπεται στον Γ.Κ.Π. δεν μπορεί να γίνει αντικειμενικά και αξιοκρατικά, όπως λένε όσες παρατάξεις παίρνουν θέση.

Σε μια «κρατική» καπιταλιστική επιχείρηση, όπως είναι η Ο.ΣΥ. και η ΣΤΑ.ΣΥ., αυτό που αξιολογείται κατά βάση (με εξαιρέσεις που επιβεβαιώνουν τον κανόνα) είναι το πόσο ο εργαζόμενος σκύβει τη μέση, πόσο δέχεται να τον στύβουν.

Όσοι παλεύουν για να εφαρμόζονται τα δικαιώματά τους, αλλά και να ανοίγει ο δρόμος για άλλου τύπου συγκοινωνία προς όφελος του λαού, δεν θα έχουν καμμιά τύχη όσο «αντικειμενικά» και αν αξιολογηθούν.

Η στάση των πλειοψηφιών του Δ.Σ. και σε αυτό το ζήτημα είναι παθητική, άρα αποδέχονται την υπάρχουσα κατάσταση.

Αντιφατική είναι η θέση των «Τα κόμματα έξω από την πύλη», που από τη μια θέλουν τους σταθμάρχες ως αξιολογητές των οδηγών, όμως δεν τους θέλουν (;) στο σωματείο οδηγών που προτείνουν.

ΩΡΑΡΙΟ - ΑΔΕΙΕΣ ΣΤΑΘΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ - Β.Α.Ε.

Η ΔΑΣ καλεί τον κλάδο να αγωνιστεί για 7ωρο - 5νθήμερο - 35ωρο, για λόγους που έχουν να κάνουν με τη φύση της δουλειάς που είναι ιδιαίτερα ανθυγιεινή.

Η μείωση του ωραρίου είναι μέτρο στην κατεύθυνση διαφύλαξης της υγείας των εργαζομένων.

Καμμιά άλλη παράταξη δεν υιοθετεί ολοκληρωμένα το τρίπτυχο 7ωρο - 5νθήμερο - 35ωρο, παρά τη συμφωνία σε επίπεδο διακηρύξεων, πως πρέπει να μειωθεί το ωράριο.

Προτάσεις - πυροτεχνήματα του τύπου, οι βάρδιες να γίνουν «διακοπές», δεν είναι απλώς μπαρούφες, αλλά και επικίνδυνες και εξηγούμε το γιατί:

Αν όντως γίνουν «διακοπές» οι βάρδιες, όπως προτείνουν «Τα κόμματα έξω από την πύλη», μεταξύ των ωρών 12:300 - 16:30 το έργο θα καταβυθιστεί. Αυτό ανοίγει δρόμο για πρόσληψη εργαζομένων με ελαστικές μορφές εργασίας, όπως αντίστοιχα και η κατάργηση της κατσαρής αν γίνει χωρίς προϋποθέσεις, θα έχει αντίστοιχο αποτέλεσμα, θα δίνει πάτημα δηλαδή για εισαγωγή ελαστικού ωραρίου.

Η ΔΑΣ καλεί τον κλάδο να διεκδικήσει κατάργηση της κατσαρής με εφαρμογή τρίτης βάρδιας, που αν συνδυαστεί με το αίτημα για μείωση ωραρίου, ανοίγει δρόμο για μαζικές προσλήψεις στην Ο.ΣΥ.

Θεωρούμε πως το ζήτημα του ωραρίου είναι πολύ σοβαρό για να πετάει κανείς «εξυπνάδες», ανάλογα με την έμπνευση της στιγμής.

Θυμίζουμε —για να μαθαίνουν οι νεότεροι και να θυμούνται οι παλιότεροι— πως η ανατροπή του ωραρίου εργασίας είναι πάγια επιδίωξη της εργοδοσίας, κάτι που το πέτυχε την περίοδο αμέσως μετά την ίδρυση της ΕΘΕΛ το '93, όπου οι εργαζόμενοι δέχτηκαν την αύξηση του ωραρίου σε εννιαμισάωρο με δημοψήφισμα (**Α. Κολλάς - ΠΑΣΚΕ**), με αντιστάθμισμα την «κατάργηση» της κατσαρής!

Όπως και τώρα, που μέσω Σ.Σ.Ε. (που υπέγραψαν ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ) το «διάλειμμα» της κατσαρής πληρώνεται υπερωριακά και αφήνει ορθάνοιχτη πόρτα για κατάργηση του 7:45.

Όσον αφορά την ανάγκη ο εργαζόμενος να παίρνει άδεια σε περίοδο εορτών, δεν μπορεί να λυθεί με το «πιασάρικο» αίτημα για μηδενισμό των ρεπό στο όνομα της ίσης μεταχείρισης, γιατί εκτός από πιασάρικο είναι και επικίνδυνο.

Θυμάστε για τις αναπαύσεις του Προσωπικού, τί προβλέπεται στην ύλη του Π.Ε.Ι.

Δηλαδή τη δυνατότητα να ρυθμίζονται κατά πώς βολεύει την εργοδοσία, αρκεί να συμπληρώνουν έναν αριθμό ωρών σε διάστημα τεσσάρων εβδομάδων!

Αυτό μας λένε να πάμε να ζητήσουμε μόνοι μας!!!

Γιατί, αν το κάνει αποδεκτό η εργοδοσία, ανοίγει ο δρόμος για μόνιμη εφαρμογή του, σύμφωνα με τις ανάγκες της. Ουσιαστικά να αποδεχτούμε την παγίωση των μεταφερόμενων ρεπό ως υποχρεωτικών όμως.

Ωραίες οι προτάσεις τους!

Μετά, αναρωτιούνται γιατί τους χαρακτηρίζουν εργοδοτικούς.

Λύση σε αυτό το σημαντικό ζήτημα μπορεί να δοθεί σε άλλη κατεύθυνση.

Άμεση πρόσληψη Προσωπικού από τη μία και τις μέρες των εορτών εφαρμογή έκτακτης υπηρεσίας με χορήγηση υπολοίπων αδειών ή έκτακτων στους συναδέλφους. Έτσι πετυχαίνεις το τρία έξω - μία μέσα, χωρίς να πριονίζεις το κλαδί που κάθεσαι.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Το πρώτο άμεσο αίτημα που πρέπει να ικανοποιηθεί για να μιλήσουμε για ουσιαστική προστασία της υγείας μας, είναι η μείωση του ωραραίου, η μείωση της εντατικοποίησης, διεκδίκηση συνταξιοδότησης στα 55 και 50 για άνδρες και γυναίκες αντίστοιχα. Έτσι, μπορεί να προληφθούν οι επαγγελματικές ασθένειες που σε μεγάλο ποσοστό σε σχέση με τον γενικό μέσο όρο εμφανίζονται σε συναδέλφους λό-

ΣΥΓΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ΘΕΣΕΙΣ & ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ (μέρος Β')

γω των δύσκολων συνθηκών εργασίας (άγχος, ρύπανση, εναλλαγές βαρδιών).

Επιβάλλεται πιο συχνή εξέταση του Προσωπικού από την ιατρική Υπηρεσία, χωρίς να υπάρχει οικονομική μεταβολή για όσους αλλάζουν λόγω ασθένειας θέση εργασίας, αναβάθμιση των υποδομών (χώροι αναμονής παντού, σταθερές τουαλέτες και όχι χημικές), επισκευή - αντικατάσταση καθισμάτων κ.λπ. Απαιτείται ειδική μέριμνα για τις γυναίκες συναδέλφους.

Αυτά όμως, **διεκδικούνται με αγώνες, δεν χαρίζονται**.

Και το λέμε, γιατί οι καταγγελίες στην περιφερειακή διεύθυνση υγιεινής των «Κομμάτων έξω από την πύλη» είχαν ως αποτέλεσμα μια νουθεσία προς την Ο.ΣΥ. του τύπου «*παρακαλούμε, όπως επιληφθείτε των ζητημάτων υγιεινής…*».

Είδατε κάτι να αλλάζει, συνάδελφοι;

Δεν απορρίπτουμε και τέτοιες ενέργειες, όμως στα ζητήματα υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας για την επίλυση των προβλημάτων απαιτούν συλλογική δράση και ενεργή συμμετοχή του κλάδου.

Η στάση της ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ δεν βοηθάει προς αυτή την κατεύθυνση, γιατί κινούνται διεκπεραιωτικά και όχι διεκδικητικά.

Ναι μεν, μπορεί να γίνονται ενέργειες για καντίνες ή τουαλέτες, όμως αυτό από μόνο του δεν αρκεί. Πρόκεται για ημίμετρα που φτιασιδώνουν μια κατάσταση.

ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ - SUPERMARKET κ.ά.

Σε ανακοίνωση των «Κομμάτων έξω από την πύλη» διαβάσαμε για ομαδικά ασφαλιστήρια στα οχήματα των συναδέλφων.

Μετά, αναρωτιούνται γιατί τους αποκαλέσαμε «πλασιέ».

Κατ΄ αρχάς, με τον χαρακτηρισμό αυτό δεν υπονοούμε κάποια αμοιβή.

Μας κάνει εντύπωση ο ζήλος τους, αντίστοιχος ενός πλασιέ που προσπαθεί να έχει καλές πωλήσεις.

Δεν είναι αρμοδιότητα ενός συνδικάτου να ασχολείται με εμπορικές συνεργασίες.

Πιστεύουμε πως το συγκεκριμένο Συνδικάτο έχει να αντιμετωπίσει πολύ πιο σοβαρά, οξυμένα και άμεσα προβλήματα.

Αντίστοιχα και για τα supermarket, δεν είναι δουλειά σωματείου.

Άσε που αν σηκώνουν τέτοιο κουρνιαχτό για το Ταμείο του Συνδικάτου, φανταστείτε, συνάδελφοι, τί έχει να γίνει αν ανοίξουμε και supermarket

Όχι μόνο θα πέφτουν οι μηνύσεις σύννεφο, αλλά πριν βγάλουμε λεωφορείο, θα μετράμε και τα ράφια, αν είναι όλα τα γάλατα ή τα άλευρα στη θέση τους.

Εξάλλου, στις μέρες μας πια δεν ανταγωνίζεσαι συνοικιακά S/M, αλλά μεγάλες αλυσίδες που έχουν τη δυνατότητα προσφορών, χαμηλότερων τιμών.

Δεν σπαταλάμε άλλο χώρο για μια πρόταση - ανοησία.

Αυτό όμως που είναι πολύ σοβαρό και θέλει διεξοδική ανάλυση είναι η **ομαδική ασφάλιση του Προσωπικού της Ο.ΣΥ.** που προβλέπεται στις ΣΣΕ των τελευταίων ετών που υπέγραψαν οι πλειοψηφίες ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ.

Η **ΔΑΣ** τις απέρριψε και γιαυτόν το λόγο. **Εδώ μιλάμε για μισθολογικό κόστος, που σημαίνει πως είτε θα μετακυληθεί απευθείας στο μισθό μας, είτε θα μας ζητηθούν ανταλλάγματα.**

Μην ξεχνάτε πως μετά τις εκλογές του Συνδικάτου, αρχίζει διαπραγμάτευση για υπογραφή Σ.Σ.Ε. Όμως το ζήτημα αυτό έχει και μια άλλη πλευρά. Αλήθεια, ποιός ο λόγος να πληρώνουμε σχεδόν 20% εισφορές ΚΑΙ για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη ΚΑΙ να μας ασφαλίσουν ομαδικά, βάζοντας ξανά το χέρι τους στην τσέπη μας;

Έπειτα, πολλές από τις ασφαλιστικές έχουν σύμβαση με δημόσια νοσοκομεία.

Ναι, αυτά που πρέπει να έχουμε όλοι ΑΜΕΣΗ πρόσβαση, μιλάμε δηλαδή για το άκρον άωτον της κοροϊδίας!

Χρυσοπληρώνεις για κοινωνική ασφάλιση με παροχές που πετσοκόβονται συνεχώς (κάτι ακούσαμε για εισοδηματικά κριτήρια στα φάρμακα, δηλαδή σύμφωνα με το «αριστερό» λεξικό, αυξήσεις!) και σου παρουσιάζουν ως λύση να ξαναασφαλιστείς (πάλι με δικά σου λεφτά ή παραχωρώντας κατακτήσεις ως αντάλλαγμα) για να μπορείς να νοσηλευτείς ανθρώπινα σε ένα δημόσιο νοσοκομείο.

Μιλάμε για σχοινί στο σπίτι του κρεμασμένου και εννοούμε την ΑΣΠΙΣ και τους συναδέλφους που έχασαν τα χρήματά τους.

Να, γιατί τώρα πρέπει να γίνει αίτημα του κλάδου και να διεκδικηθεί μαζικά, με πείσμα, με κλιμάκωση και συντονισμό ΔΩΡΕΑΝ ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, καμμιά επιχειρηματική δραστηριότητα στην υγεία, άμεσες προσλήψεις Προσωπικού στα νοσοκομεία.

Κλείνοντας το άρθρο, επισημαίνουμε τα εξής:

Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά περισσότερα και για άλλα ζητήματα, επικεντρώσαμε όμως στα πιο άμεσα ταπιο σημαντικά και σε αυτά που ήρθαν ως προτάσεις από άλλες παρατάξεις.

Η σύγκριση των θέσεων της **ΔΑΣ** με τις θέσεις και τις πράξεις όλων των άλλων, φανερώνει το εξής:

Άσχετα από το αν συμφωνεί κανείς μαζί μας ή αν θεωρεί πως σωστά τα λέμε, αλλά ΄όλα αυτά πολύ δύσκολα υλοποιούνται, γίνεται κατανοητό γιατί **η ΔΑΣ επιμένει να μιλάει για την ανάγκη να μαζικοποιηθούν οι αγώνες, να αλλάξει ρότα το κίνημα, γιατί επιμένουμε να κάνουμε τοπικές συγκεντρώσεις των Επιτροπών μας στα Α/Σ.**

Γιατί μόνο από τα κάτω, με συμμέτοχο τον κλάδο, μπορεί ένα τέτοιο πλαίσιο διεκδίκησης να αντιπαλεύει την εργατοκτόνα θηλιά που σφίγγει μεθοδικά γύρω από το λαιμό μας. Δεν θα μας παραχωρηθεί τίποτε με διαλόγους και συνεργασίες. Δεν τους τα ζητάμε, θέλουμε με μαζικούς αγώνες να τους τα αποσπάσουμε μέσα από μια μάχη τάξης ενάντια στην τάξη.

ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ...με άλλο προσωπείο!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ στην κυβερνητική διαχείριση, καλούμαστε να οργανώσουμε την πάλη για τα δικαιώματά μας σε νέες συνθήκες. Ο ερχομός του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ως «αριστερή κυβέρνηση» έχει καλλιεργήσει προσδοκίες σε πολλούς εργαζόμενους για καλύτερες μέρες, προσδοκίες όμως απατηλές.

Πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε μια διαχείριση που —σε συνέχεια της προηγούμενης— θα παραμένει αντεργατική, με άλλο προσωπείο.

Στην εφαρμογή αυτής της ταξικής πολιτικής, οι εργαζόμενοι στα τρόλεϊ σε όλο το δίκτυο των αστικών συγκοινωνιών 5 χρόνια τώρα δέχονται αυτή την επίθεση με τη συρρίκνωση του συγκοινωνιακού έργου, την έλλειψη προσωπικού, την εντατικοποίηση των συνθηκών της εργασίας μας, την έλλειψη ανταλλακτικών, τα χρωστούμενα ρεπό, άδειες (πάνω από 5.500 συνολικά) και σ' αυτά να προσθέσουμε και το κυνήγι των εργαζομένων μέσω της βιομηχανίας Πειθαρχικών που έχει στήσει η εταιρία στην προσπάθεια τρομοκράτησης των εργαζομένων, έτσι ώστε να το σκεφθούν καλά ακόμα και να αρρωστήσουν.

Οι δυνάμεις του συμβιβασμού δρουν συνειδητά στο συνδικαλιστικό κίνημα, μπολιάζουν στους εργαζόμενους τις κυβερνητικές λογικές της ανταγωνιστικότητας, των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών και εν τέλει στην αποδοχή των εργαζομένων ότι πρέπει να βάλουν πλάτη.

Ακολουθούν τις προσπάθειες της δήθεν αναμόρφωσης του πολιτικού συστήματος με τη δημιουργία «νέων» συνδικαλιστικών σχημάτων (ΜΕΤΑ), το ίδιο επικίνδυνα για τους εργαζόμενους με τα παλιά.

Διατηρούν κατακερματισμένο το συνδικαλιστικό κίνημα με πολλά μικρά σωματεία ανεπαρκή να δώσουν απαντήσεις στα μεγάλα ζητήματα που ταλαιπωρούν τους εργαζόμενους.

Όλα αυτά αξιοποιούνται με τον καλύτερο τρόπο από την κυβέρνηση - εργοδοσία, φέρνοντας αντιμέτωπους σωματεία με σωματεία, εργαζόμενους με εργαζόμενους, εργαζόμενους με επιβάτες.

Η ΔΑΣ σε όλα τα σωματεία που έχει εκπροσώπους, αλλά και στις Γενικές Συνελεύσεις, καταθέτει προτάσεις για πραγματική ενότητα των εργαζομένων, με ΕΝΑ σωματείο στον χώρο της Ο.ΣΥ. αρχικά και που ΜΟΝΟ ΣΚΟΠΟ έχει τον ΑΓΩΝΑ για τα ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ των εργαζομένων και της τάξης μας.

Η λογική, να κρατήσουμε το «μαγαζάκι μας» είναι προς όφελος των αφεντικών και μας βρίσκει αντιμέτωτους.

Μπροστά σ' αυτήν την ανελέητη επίθεση που δέχεται το εργατικό κίνημα, είναι καθήκον κάθε εργαζόμενου να είναι έτοιμος να συγκρουστεί, ώστε να ανακτήσει και εν τέλει να ανατρέψει την κατάσταση προς όφελός του.

Οι πλειοψηφίες στα σωματεία του χώρου ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΜΕΤΑ, αλλά και διάφοροι τάχα ακομμάτιστοι μαχητές του διαδικτύου, ούτε θέλουν, ούτε μπορούν να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις και να οργανώσουν αγώνες με προοπτική.

Η στάση τους αποδεικνύεται διασπαστική και διαλύτική, σπέρνουν υποταγή και μοιρολατρεία στους εργαζόμενους με σκοπό τον συμβιβασμό.

Ο αγώνας της ΔΑΣ στις συγκοινωνίες θα ενταθεί, με στόχο και σκοπό την οργάνωση των συναδέλφων σε μαζικά, δημοκρατικά, αποφασιστικά και αγωνιστικά σωματεία, αποκούμπι των εργαζομένων και όχι στηρίγματα της εργοδοσίας.

Επιτροπή αγώνα Π.Α.Μ.Ε. ΗΛΠΑΠ

Τα «εργασιακά συμβούλια» του κ. Ανδρέα Κολλά *δηλαδή του ΣΥΡΙΖΑ - ΜΕΤΑ*

Ο συνδικαλιστικός ινστρούχτορας του ΣΥΡΙΖΑ στην Ο.ΣΥ Α. Κολλάς προτείνει τη διάλυση των σωματείων

Η ΠΡΟΤΑΣΗ

- *Συγχώνευση των 176 Εργατικών Κέντρων και Ομοσπονδιών σε 13 περιφερειακές συνδικαλιστικές οργανώσεις. Τα υπάρχοντα Γραφεία Ε.Κ. και Ομοσπονδιών θα παραμείνουν ως Γραφεία εξυπηρέτησης εργαζομένων* **(σ.σ. κάτι σαν Κ.Ε.Π.)** *για διεκπεραίωση αιτημάτων εργαζομένων, π.χ. σχηματισμό φακέλου για σύνταξη κ.λπ.*
- *Μετατροπή των πρωτοβάθμιων σωματείων σε εργασιακά συμβούλια* **(σ.σ. δηλαδή κατάργηση της συνδικαλιστικής δράσης)**.
- *Θεσμοθέτηση περιφερειακής Σ.Σ.Ε., άρα θα έχουμε την ΕΓΣΣΕ και ΠΣΣΕ.*
- *Στην αναμόρφωση του συνδικαλιστικού κινήματος θα περιλαμβάνονται επίσης η διενέργεια πανελλαδικών δημοψηφισμάτων, η συλλογή υπογραφών —βάσει του Συντάγματος και ως μέσου παρέμβασης του συνδικαλιστικού κινήματος σε ιδιαίτερα σημαντικές κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, όπως σήμερα.* **(σ.σ. γνωρίζει ο ίδιος από δημοψηφίσματα της ΠΑΣΚΕ, όπως και ο Λιαγούρης, επίσης της ΠΑΣΚΕ!).**

Το ΠΑΜΕ κατήγγειλε την πρόταση αυτή με έντονη ανακοίνωση της Εκτελεστικής Γραμματείας του προς την εργατική τάξη, σε όλα τα σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και προς κάθε τίμιο συνδικαλιστή, ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στον Τύπο.

Αυτή λοιπόν η «αναδιάταξη του συνδικαλιστικού κινήματος», με βάση τις απόψεις του κ. Κολλά, δεν είναι τίποτ' άλλο από την πλήρη διάλυσή του, κάτι απόλυτα αναγκαίο για την εργοδοσία στις σημερινές συνθήκες.

Οι καινοφανείς αυτές ιδέες και προτάσεις του κ. Κολλά, για μουσολινικού τύπου δημοψηφίσματα, συλλογές υπογραφών κατά το Σύνταγμα ως μέσου παρέμβασης (!) και για 13 περιφερειακές συνδικαλιστικές οργανώσεις, έχουν απόλυτη σχέση με τον «Καλλικράτη» και τις 13 διοικητικές περιφέρειες, αλλά και με τις Ελεύθερες Οικονομικές Ζώνες, ελεύθερες από συνδικαλιστικό κίνημα και εργατικό δίκαιο, με συνθήκες εργασίας των μεταλλείων του Λαυρίου και των λατομείων της Πεντέλης της αρχαιότητας, που έρχονται κουτί στη Νέα Τάξη Πραγμάτων.

Το ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα έχει μεγάλη, ηρωική και ματοβαμμένη Ιστορία.

Το ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα υπήρξε και το κυριότερο θύμα του Ιδιώνυμου (Ν. 4229/1929) του ... «μεγάλου δημοκράτη» Ελ. Βενιζέλου σ' όλη τη δεκαετία του '30, όταν σέρνανε στα δικαστήρια —στα τριμελή Πλημμελειοδικεία— τους απεργούς συνδικαλιστές εργάτες κατοσταριές-κατοσταριές για παράβαση του Ιδιωνύμου και η ταρίφα - ποινή ήταν κατά κανόνα «*δύο χρόνια φυλακή και δύο εξορία*», απ' όπου, με τις κακουχίες και τη φυματίωση που θέριζε τότε, οι περισσότεροί τους δεν γυρίζανε πίσω ποτέ.

Στην Κατοχή το συνδικαλιστικό κίνημα παίζει παράλληλα με το ΕΑΜικό Κίνημα μεγάλο ρόλο, όπως στη μεγάλη γενική απεργία του 1943 ενάντια στην επιστράτευση.

Μετά το 1950, το ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα, παρά τη μεγάλη καταστροφή του λαού και το ότι μαστίζεται από τον κυβερνητικό και εργοδοτικό «συνδικαλισμό», παρά τις μεγάλες δυσκολίες, ανασυγκροτείται, για να ξαναδιαλυθούν και πάλι τα πάντα από τη χούντα και να διωχτούν άγρια και πάλι οι αγωνιστές συνδικαλιστές.

Μετά τη μεταπολίτευση, έχουμε νέα ανόρθωσή του, αλλά και τη γιγάντωση της μάστιγας του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού, γάγγραινα που έλαβε κολοσσιαία ανάπτυξη και ο κ. Κολλάς δεν είναι άμοιρος ευθυνών.

Είναι σάρκα από τη σάρκα της.

Τώρα, ο κ. Κολλάς, αφού άλλαξε πολιτικό κουστούμι, προτείνει τη διάλυσή τους και τη δημιουργία «*13 συνδικαλιστικών οργανώσεων*», όσες είναι και οι «καλλικρατικές» διοικητικές περιφέρειες. Δηλαδή έναν ασαφή και ανοργάνωτο χυλό, που έρχεται κουτί και στις Ελεύθερες Οικονομικές Ζώνεσς, για τις οποίες μας προετοιμάζουν οι «σωτήρες» μας, παλιοί και νέοι.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ για ΦΙΛΗΜΑ;

«Συναγερμό» έχουν σημάνει οι δυνάμεις του Συνδικάτου Γάλακτος - Ποτών - Τροφίμων Αττικής στους εργαζόμενους της «Nestle» και σε όλον τον κλάδο, με αφορμή τις μειώσεις που επέβαλε η συγκεκριμένη επιχείρηση, μέσα από ατομικές συμβάσεις, σε δεκάδες εργαζόμενους.

Για την κινητοποίηση και τις πρωτοβουλίες του Συνδικάτου, τις δυσκολίες που συναντά αλλά και τους δρόμους που ανοίγει, έγινε συζήτηση με τον Αποστόλη Γαρμπή, πρόεδρο του Συνδικάτου Γάλακτος - Ποτών - Τροφίμων Αττικής, και τους Κώστα Ρούση και Χρήστο Ασπιώτη, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του και εργαζόμενους στη «Nestle».

Με αφορμή ορισμένα δημοσιεύματα στο διαδίκτυο, ότι υπάρχουν εργοδότες για φίλημα, π.χ. Σκλαβενίτης, Καρέλιας, Nestle και ορισμένοι ακόμα, το παρακάτω κείμενο, μέσα από συζητήσεις με τους εργαζόμενους στη Nestle, φαίνεται ότι δεν υπάρχει κανείς εργοδότης για φίλημα!

Η αντίδραση του Συνδικάτου στις μειώσεις, που «έσκασαν» τη Δευτέρα 16 Φλεβάρη, ήταν άμεση.

Η εργοδοσία ξεκίνησε να καλεί τους εργαζόμενους από τις 6.30 το πρωί έναν έναν να υπογράψουν την ατομική σύμβαση. Μετά από λίγες ώρες, αντιπροσωπεία του Συνδικάτου και της Ομοσπονδίας βρέθηκαν στο εργοστάσιο του Ταύρου και έκαναν παρέμβαση, απαιτώντας να σταματήσουν οι μειώσεις.

Ζήτησαν τριμερή συνάντηση, ενώ κάλεσαν σε Γενική Συνέλευση την ίδια βδομάδα.

«Υπήρξε ανταπόκριση των συναδέλφων που πήραν μέρος στη συνέλευση, για πρώτη φορά μαζικά, με διάθεση για κινητοποίηση, που εκφράστηκε και με νέες εγγραφές στο Συνδικάτο», σημειώνει ο Κ. Ρούσης.

ΞΕΦΤΙΣΕ Η ΜΑΣΚΑ ΤΟΥ «ΚΑΛΟΥ» ΕΡΓΟΔΟΤΗ

Το κλαδικό Συνδικάτο είναι γνωστό στους εργαζόμενους στη «Nestle», καθώς η προσπάθεια να παρεμβαίνει στο χώρο, είναι σταθερή τα τελευταία χρόνια.

Για παράδειγμα, στον Ασπρόπυργο είχε γίνει καταγγελία στο ΚΕΠΕΚ για τις συνθήκες εργασίας, έχουν πραγματοποιηθεί παρεμβάσεις για εργατικά ατυχήματα, με πιο πρόσφατο παράδειγμα το σοβαρό «ατύχημα» που έγινε μόλις πριν από τέσσερις μήνες.

Το Συνδικάτο έχει μέλη και από τους τρεις χώρους της επιχείρησης στην Αττική, δηλαδή τον Ασπρόπυργο, τον Ταύρο και το Κορωπί. Αρκετοί εργαζόμενοι πήραν μέρος στις αρχαιρεσίες τον περασμένο Δεκέμβρη.

Τα μέλη του Συνδικάτου αντιστάθηκαν σε πιέσεις της εργοδοσίας για μέτρα που επηρέαζαν αρνητικά την εργασία τους και τη ζωή τους, κάλεσαν και τους συναδέλφους τους να κάνουν το ίδιο.

Για παράδειγμα, δε δέχθηκαν να τους μεταφέρουν από το εργοστάσιο του Ταύρου σε αυτό που λειτουργεί στα Οινόφυτα, τακτική που εφαρμόζει η εταιρεία.

Ωστόσο, όπως εξηγούν οι συνδικαλιστές, μαζική αντίδραση και κινητοποίηση δεν είχε σημειωθεί.

«Η εικόνα του "καλού" εργοδότη υπήρχε και οι εργαζόμενοι δεν έδειχναν αγωνιστικές διαθέσεις. Μετά από αυτό όμως που έγινε, το κλίμα έχει αλλάξει», εξηγεί ο Χ. Ασπιώτης και συνεχίζει:

«Οι εργαζόμενοι έχουν "ψυλλιαστεί", έχουν φοβηθεί, έχουν θυμώσει. Οι μειώσεις ήταν ένα χαστούκι. Και ο τρόπος που έγιναν επιβεβαιώνει ότι η επιχείρηση είχε σχεδιάσει και προετοιμάσει την επίθεση με κάθε λεπτομέρεια. Ετσι, στις 6.30 το πρωί άρχισαν να καλούν έναν έναν τους εργαζόμενους, ακόμα και αυτούς που δεν ήταν εκείνη την ώρα η βάρδιά τους, να υπογράψουν».

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΝΑΣ-ΕΝΑΣ...

Ο Α. Γαρμπής μεταφέρει στη συζήτηση το πώς περιέγραψαν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που πήραν το λόγο στη Γενική Συνέλευση, τον τρόπο με τον οποίο απέσπασε η εργοδοσία τις υπογραφές τους:

«Συνάδελφος που αρνήθηκε να υπογράψει κατήγγειλε πως τον έβαλαν μόνο του σε άλλο γραφείο, ώστε να μην έρθει σε επαφή με τους υπόλοιπους συναδέλφους του.

Στον καθένα έλεγαν ότι ο προηγούμενος υπέγραψε, για να του ασκήσουν πίεση.

Από παλαιότερη κινητοποίηση με τη συμμετοχή του κλαδικού Συνδικάτου.

"Ακουσα για τη μείωση της τάξης του 25% και πήγα να πέσω από την καρέκλα. Ζήτησα ένα περιθώριο να το σκεφτώ και μου απάντησαν: Γιατί, θα το γυρίσεις στην πολιτική;", ανέφερε συνάδελφος.

"Αν δεν υπογράψουν οι ψυκτικοί έχουμε λύση, έχουμε προτάσεις από εξωτερικά συνεργεία", είπαν σε άλλους.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες υπογράφηκαν οι ατομικές συμβάσεις».

Οπως επισημαίνουν οι συνδικαλιστές, η μάσκα του «καλού» εργοδότη έκρυβε πίσω της το αληθινό πρόσωπο της εργοδοσίας. «Δείγματα υπήρχαν και από πιο παλιά.

Οταν, για παράδειγμα, η επιχείρηση προχωρούσε σε "οικειοθελείς αποχωρήσεις", με δόλωμα μια μεγαλύτερη αποζημίωση.

Έτσι, απέλυαν εργαζόμενους και ανέθεταν τη δουλειά τους σε εργολάβους. Αυτό έγινε με τις καθαρίστριες. Τις απέλυσαν και τις ξαναπροσέλαβαν μέσω εργολάβου με τα μισά λεφτά», λέει ο Κ. Ρούσης.

Ο Χ. Ασπιώτης προσθέτει:

«Η μείωση του προσωπικού οδηγεί και σε εντατικοποίηση, σε δουλειά κάτω από πίεση και άγχος. Λιγοστεύουν τα άτομα ακόμα και στους μηχανικούς στην παραγωγή. Κάποτε υπήρχαν 17 χειριστές και τώρα έχουν μείνει 10. Η δουλειά πέφτει σε αυτούς που μένουν».

Αξίζει ακόμα να σημειωθούν οι συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι εποχικοί εργαζόμενοι:

«Τους εποχικούς τους προσέλαβαν φέτος με 2ήμερη και 3ήμερη εργασία. Οι πιο "τυχεροί", 20 άτομα όλα κι όλα δουλεύουν πενθήμερο, και για τις θέσεις αυτές έγινε κλήρωση!», αναφέρει χαρακτηριστικά ο Κ. Ρούσης.

Όσο για την επίθεση, όπως εξηγεί, αυτή συνεχίζεται:

«Την περασμένη βδομάδα η επιχείρηση ανακοίνωσε μεγάλες μειώσεις και στους αντιπροσώπους που κάνουν τη διανομή του παγωτού. Μάλιστα, μείωση σε αυτούς είχε γίνει και πέρσι, ενώ παράλληλα η εταιρεία είχε διακόψει τα συμβόλαια ορισμένων».

ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Η πρόταση του Συνδικάτου στη Γενική Συνέλευση και το κάλεσμα που συνεχίζει να απευθύνει στους εργαζόμενους

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ για ΦΙΛΗΜΑ;

είναι, πρώτα απ' όλα, να πάρουν οργανωμένα πίσω όλες τις υπογραφές στις ατομικές συμβάσεις.

Παράλληλα, να θέσουν στην ημερήσια διάταξη την πάλη για την υπογραφή κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Επιπλέον, το Συνδικάτο σχεδιάζει και υλοποιεί πρωτοβουλίες, για να γίνει η εξέλιξη γνωστή στους εργαζόμενους του κλάδου.

«Αυτές οι μειώσεις δεν αφορούν μόνο εμάς, αλλά θα επεκταθούν και σε άλλους χώρους», εξηγεί ο Κ. Ρούσης και υπογραμμίζει τη σημασία που έχει ένα πρόγραμμα εξορμήσεων που θα φέρουν σε πέρας από κοινού εργαζόμενοι από τη «Nestle» και οι δυνάμεις του Συνδικάτου.

Τέλος, από την πρόταση του Συνδικάτου, αλλά και από όσα είπαν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στη συνέλευση, φάνηκε η ανάγκη να φτιαχτεί μια Επιτροπή Αγώνα, να γίνουν βήματα στην οργάνωση στο χώρο δουλειάς.

«Οπως είπε ένας συνάδελφος, ακόμα κι αν οι μειώσεις μισθών παρθούν πίσω, εμείς πρέπει να συνεχίσουμε. Οντως, οι ατομικές συμβάσεις και οι μειώσεις στους μισθούς πρέπει να γίνουν αφορμή για να οργανωθούν οι εργαζόμενοι. Σε αυτή την κατεύθυνση χρειάζεται να συνεχιστεί η συζήτηση και στην επόμενη Γενική Συνέλευση», σημειώνει ο Κ. Ρούσης.

Ο Α. Γαρμπής εξηγεί πως οι δυνάμεις του Συνδικάτου έχουν πραγματοποιήσει πλατύ άνοιγμα στους χώρους δουλειάς:

«Το κάλεσμα για οργάνωση και αγωνιστική ετοιμότητα έχει μεταφερθεί σε όλους τους χώρους του ομίλου της "Nestle".

Στη Βόνιτσα, όπου υπάρχουν εγκαταστάσεις εμφιάλωσης, στα Οινόφυτα, που λειτουργεί το εργοστάσιο καφέ, στο Κορωπί και φυσικά στον Ταύρο και στον Ασπρόπυργο.

Έχουν ενημερωθεί δηλαδή οι εργαζόμενοι σε όλο τον όμιλο, ώστε να είναι προετοιμασμένοι να αντιδράσουν στην περίπτωση που σημειωθούν ανάλογα κρούσματα.

Ακόμα, μοιράστηκε η ανακοίνωση σε δεκάδες χώρους δουλειάς, με πρωτοβουλία μιας σειράς επιχειρησιακών σωματείων, όπως έγινε στην "Tasty", στην "ΕΒΓΑ", στη "ΦΑΓΕ".

Μάλιστα, η συγκεκριμένη εξέλιξη προκάλεσε συζήτηση στον κλάδο όχι μόνο στην Αττική, αλλά και πανελλαδικά.

Το παράδειγμα της "Nestle" είναι χαρακτηριστικό για πολλούς συναδέλφους από μεγάλους χώρους δουλειάς και το ενδιαφέρον ήταν έντονο, κυρίως σε επιχειρήσεις που οι εργαζόμενοι θεωρούν ότι ο εργοδότης τους είναι "καλός", που βλέπουν πως η επιχείρηση πηγαίνει καλά, έχει δουλειά και κέρδη.

Πολλοί είδαν με έκπληξη αυτό που έγινε στη "Nestle" και άρχισαν να σκέφτονται πως και οι ίδιοι δεν είναι απίθανο να βρεθούν σε αντίστοιχη κατάσταση».

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΗ

Η δράση του Συνδικάτου συναντά εμπόδια και δυσκολίες, αφού παράλληλα με αυτήν ο αντίπαλος ξετυλίγει τη δική του παρέμβαση. Όπως τονίζουν οι συνδικαλιστές, η εργοδοσία καλλιεργεί κλίμα αναμονής και εφησυχασμού.

Στην ίδια κατεύθυνση συμβάλλει η κυβέρνηση και το υπουργείο Εργασίας, που αμέσως μετά την τριμερή έσπευσε να διαβεβαιώσει για τη «διατήρηση των υφιστάμενων όρων» για τους εργαζόμενους, χωρίς να υπάρχει καμία δέσμευση της εργοδοσίας για ανάκληση των ατομικών συμβάσεων.

«Στόχος της εργοδοσίας είναι να αποκόψει τους εργαζόμενους από το κλαδικό συνδικάτο και τις ταξικές δυνάμεις», επισημαίνει ο Α. Γαρμπής.

Εξηγεί πως η πείρα του κλάδου αποδεικνύει πως οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί: Λίγα χρόνια νωρίτερα, σε άλλη επιχείρηση, η εργοδοσία έστησε δικό της επιχειρησιακό σωματείο, βάζοντας τους διευθυντές της στη διοίκησή του, για να διεμβολίσει την εργοστασιακή επιτροπή του Συνδικάτου, σε μια περίοδο που πάλευε για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης.

«Το θέμα, τελικά, είναι πολύ πιο σύνθετο από το να στηθεί ένα σωματείο ή μια επιτροπή. Χρειάζεται οργάνωση και πάλη με κατεύθυνση τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Πρέπει να τσακίζεται η λογική του "μικρότερου κακού", της αναποτελεσματικότητας των αγώνων, της αντίληψης ότι μια κυβέρνηση μπορεί να αλλάξει την κατάσταση.

Το Συνδικάτο αφιερώνει στην προσπάθεια αυτή όλες τις δυνάμεις του»,

καταλήγει ο συνδικαλιστής.

ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ με ... βραβείο!

Στη λίστα των επιχειρήσεων με το «Καλύτερο Εργασιακό Περιβάλλον» στην Ελλάδα, όπως αυτή συντάχθηκε από το Great Place to Work Institute Hellas, είχε συμπεριληφθεί η «Nestle» το 2014.

Για τη «διάκρισή» της είχε παρουσιαστεί, μαζί με τους υπόλοιπους ...καλούς εργοδότες, σε ειδικό ένθετο της εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ», που ήταν άλλωστε χορηγός επικοινωνίας της διοργάνωσης.

Ανάμεσα σε άλλα, το αφιέρωμα ανέφερε:

«Όπως σχολιάζει ένας από τους εργαζόμενους, "αυτό που κάνει ασυνήθιστη την εταιρεία είναι το γεγονός ότι πηγαίνει κόντρα στο ρεύμα των καιρών, μην απολύοντας και μην κόβοντας μισθούς, απλά προσπαθώντας να περάσει δύο σημαντικές έννοιες σε όλους τους υπαλλήλους, αυτές της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας. Κατανοώντας οι υπάλληλοι τις δύο αυτές έννοιες στον τομέα της εργασίας, επιτυγχάνεται το να διατηρούμε την πορεία της εταιρείας σε πολύ καλά επίπεδα, ώστε να περνάμε σχεδόν αλώβητοι την κρίση"».

Παρά τα εγκώμια στον «καλό» εργοδότη, το σκηνικό του «εργασιακού παράδεισου» μπορούσε και τότε εύκολα να ανατραπεί.

Αρκούσε μια πιο κοντινή ματιά στην πραγματικότητα: Στην εκ περιτροπής 2ήμερη και 3ήμερη δουλειά για τους εργάτες στην παραγωγή, στην εργολαβοποίηση τμημάτων, όπως αυτό της καθαριότητας, στη μεταφορά των εργαζομένων πότε στις μονάδες του Ταύρου και πότε στα Οινόφυτα της Βοιωτίας, ανάλογα με τις ανάγκες της παραγωγής.

Σημειωτέον ότι η συγκεκριμένη επιχείρηση είναι μια από τις 11 πολυεθνικές που το 2013 συναντήθηκαν με τον τότε πρωθυπουργό για να συζητήσουν την προοπτική επενδύσεων στην Ελλάδα, που θα δώσουν ώθηση στην ανάπτυξη των θέσεων εργασίας.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι όλοι οι επιχειρηματικοί όμιλοι, που φιγουράρουν στη λίστα των βραβεύσεων, έχουν πάρει τα ίδια μέτρα.

Σε κάθε περίπτωση, επαληθεύεται ότι ο εργοδότης φίλος δεν πιάνεται.

Κι ότι ακόμα και εκεί που οι εργαζόμενοι δεν έχουν χτυπηθεί ακόμα όσο άλλοι συνάδελφοί τους, για λόγους που έχουν να κάνουν με τον κλάδο ή τον όμιλο που δουλεύουν, τίποτα δεν τους διασφαλίζει ότι δε θα είναι οι επόμενοι.

Γι' αυτό πρέπει να παίρνουν τα μέτρα τους όσο είναι ακόμα νωρίς, να διαχωρίζονται από τη γραμμή της εργοδοσίας, να προτάσσουν τις δικές τους ανάγκες, αρνούμενοι να σηκώνουν τις ίδιες σημαίες με τους καπιταλιστές.

18-19 ΜΑΡΤΗ

ψηφίζουμε - στηρίζουμε

Δ.Α.Σ.